

CRONICA

Raons d'Estat

No sembla lluny el dia que les illes Filipines, depassant l'autonomia amplíssima que anys ha frueïxen, reuran llevar-se el sol de l'ur independència. Mr. Strong, senador republicà per l'estat de Kansas, ha anunciat que estava disposat a votar una llei d'alliberament de les Filipines — de la qual cosa el seu partit era, fins ara mateix, contrari. "En aquest cas — ha replicat el líder demòcrata Mr. Garner, senador pel Texas — les Filipines hauran d'ésser independents dintre d'un any."

La qüestió, sotmesa aquest mes a la comissió senatorial dels afers territorials i insulars, sembla que serà duta a la deliberació del Senat pel vinent febrer. Si el projecte triomfa, malgrat l'oposició ben certa d'alguns senadors, unes eleccions seran convocades per tal de designar la Constituent encarregada d'elaborar la carta de la nova república. Llavors el president dels Estats Units reconeixerà i proclamarà la independència de les illes, i sis mesos després les forces militars americanes hauran evacuat l'arxipèlag.

Com és possible de preveure per a un futur tan immediat la realització d'un projecte que fins ara havia tingut als Estats Units una majoria hostil? Tot i que la part més sana de l'opinió era favorable, l'imperialisme jaqui s'oposava, als dissenys d'independència dels filipins amb consideracions d'ordre polític, recolzades en la posició geogràfica de l'arxipèlag entre el Japó, l'Àustràlia i les bases navals britàniques de Singapur i de Hong-Kong. Tanmateix, les Filipines no han pas canviat de lloc. D'altra banda, l'arribada de Mr. Stimson, llur ex-governador, a secretari d'Estat, a Washington, no sembla pas un esdeveniment prou transcendental per a capgirar l'opinió pública en la qüestió de les Filipines.

El que hi ha és una altra cosa. Com tan sovint hem hagut de remarcar-ho, també aquí els grans mots de seguretat de l'Estat, prestigi nacional, deure de tutelar un poble massa inexpert, etc., etc., servien per a disfarçar una simple raó econòmica: els interessos d'aquelles quantes indústries jaquies. Vet aquí, però, que els representants dels Estats agrícoles s'adonen ara que l'exemple de tots els drets de duana a la importació del sucre, de l'oli de coco i d'altres productes de les Filipines és una amenaça per als productors de la costa del Pacífic i del Middle West, i es resolen — desafiant tots aquells grans mots — a alliberar les Filipines de la sobirania americana, per tal de poder tot seguit taxar llurs importacions.

Ens plaix aquest canvi d'opinió americana perquè remou el més gros obstacle que s'oposava a la llibertat d'un poble. I ens plaix que els mateixos diaris americans — perquè són informacions del New-York Times i del Sunday Times, recollides pel Times de Londres — expliquin francament el motiu del canvi. Ells aporten un nou document, valgués al dossier que podríem titular: *El negoci, raó d'Estat*.

L. NICOLAU D'OLIVER

L'error de La Haia

Uns nostres lectors es pensaran, probablement que l'error a què es refereix el títol d'aquestes ratlles és un error de comptes internacionals a propòsit del complicadíssim problema de les reparacions orientals o de l'aplicació del Pla Young.

Doncs, no. L'error de La Haia, al qual la nostra premsa no ha donat la importància que mereix, és un error de tota una altra mena i ha produït una gran emoció en el públic internacional... fement.

Farem una mica d'història. El senyor Maurice de Walleffe, periodista francès, organitzador d'aquelles congressos de la Premsa Latina tan suspensius i dictadors de la moda masculina a París, va publicar fa uns dies un parell de mesos un article a "Le Journal" anunciant que, som l'any passat, havia arribat l'hora de procedir a la elecció de la reina de la bellesa del món. En nom del Comitè organitzador, aquest any resident a Rio de Janeiro, el senyor de Walleffe s'encarregava de l'organització de les eleccions a Europa fent que cada país elegís la seva més bonica. Totes les reines de bellesa del vell Continent quedaven invitades a assistir a París per tal de donar més relleu al famós ball benèfic que cada any se celebra al teatre de l'Òpera de París amb el nom de "Bal des petits lits blancs". A la primavera les reines europees eren invitades a traslladar-se a Rio de Janeiro on es reunien amb les belles americanes i es procedia a elegir la noia més bonica del món.

Al costat de totes aquestes temptadores promesses i de les acostumades invitacions dels grans Casinos de Niça, Montecarlo, Biarritz, etc., hi ha la glòria d'ésser proclamada reina de la bellesa del teu país i la possibilitat d'ésser elegida reina de totes les belles del món. Fotografies, obsequis, interviews, films... tot el que comporta una dignitat regida que suscita l'admiració i l'entusiasme de les multituds de llur país.

No fa gaires dies, la premsa gràfica d'Europa va publicar la fotografia d'una xicoteta ginepissina presentant-la com a reina de bellesa dels holandesos. En efecte. La senyoreta Kuster fou tanta impressió entre els senyors que formaven el Jurat que fou elegida, sense discussió, entre les 800 candidates al títol de "Miss Holanda". Al cap de pocs dies, però, començà a córrer el rumor que la noia reina dels holandesos no reünia les condicions exigides per a prendre part al concurs. Les xicotetes eliminades varen fer a Holanda el que fan a tot arreu del món. Criticaren l'elecció, s'informaren de la seva vida i miracles i descobriren que la senyoreta Kuster no era tal senyoreta, sinó que era una senyora casada, amb més de trenta anys i mare de dues criatures. I com quedes condicions d'admissió són formidables, quant a l'edat de les concurrents (menors de 25 anys), i precisa, de més a més, que han d'ésser solteres, la reina fou destronada. El Jurat, degudament informat, confessà l'error i procedí a la elecció d'una nova reina la qual també comença a ésser discutida, per tal com encara que sigui filla d'Holanda els seus compatriotes troben que no és ben castissa del país, car la senyoreta Ric Van Rest — aquest és el nom de la beat — fa molts anys que treballa com a maniquí en una casa de modes parisienca.

Aquest és l'error de La Haia, error que entre les lectores de dia-

PULL DE DIETARI

UN PETIT EXIT

Ja que m'he distingit una mica malparant del cinema parlat en aquesta primera etapa de la seva existència, deixeu-me dedicar-li una flor, ara que me'n dona pretext. Es tracta d'una pel·lícula dibuixada, dins la tradició creada per l'autor del Gat Felu... Ah, però amb quina empena continua la tradició i la complicitat amb mil invencions d'un grotesc irresistible! Són quatre o cinc figures de cantaires que entonen una conegudíssima cançó americana: *There Are Smiles*. Llurs figures es deformen continuament; llurs bocacs adopten les expressions més imprevisibles... Després hi ha una mena de fantasia en la qual notes i cantaires i lletra realitzen les combinacions més inverosímils. El conjunt no es pot descriure: cal veure'l i sentir-lo.

No crec pas que sigui aquesta direcció l'única que pot treure el cinema parlat de l'actual desenvolupament funeràri. N'hi deu haver moltes altres: alguna cosa s'arribarà a fer amb aquest desvassell de tècniques i d'artistes aglutinats per l'òrbita americana. Però aquesta dibuixos animats, dins llur innegable modestia, són una cosa que sorgeix com un coet brillant enmig d'un programa gris i insipid. Em plaix de saludar-los, tot demostrant que no sóc un home de partit pres — o, si més no, que m'esforço per no ésser-ho.

A França ja han començat a treballar per nacionalitzar aquest gènere que, bo dolent o mediocre, amb gran avénir o condemnat a una decadència pròxima, a hores d'ara concentra la curiositat del públic. Sembla que la primera pel·lícula parlada francesa no és pas una meravella, i l'estrany fora que ho fos. La segona que ja ha estat oferta a la crítica, i que a hores d'ara potser ja és estrenada, té una auriga més falagüera. Suposo que els empresaris que han cuitat a donar-nos pel·lícules parlades en anglès, idioma poc conegut del nostre públic i difícil d'entendre adhoc per als que en tenen nocions, no renunciaran per oferir-nos les primícies del cinema parlat francès, que pot tenir un públic força més extens i que ens permetrà de formar judici més justos sobre les possibilitats d'aquesta novíssima modalitat artística.

També he sentit a dir que alguns empresaris indígenes es belluguen per tal de crear un film en castellà. Esperem amb inquietud el resultat de llurs proves. I el verb els vulgui donar la inspiració i el ritme que les imatges mudes no els han pogut encomanar en vint anys!

CARLES SOLDEVILA

ris i magazines té molta més importància que la qüestió de les reparacions. I error que s'assembla una mica al batibull creat a l'entorn de l'elecció de "Miss Itàlia", la qual, primerament, fou presentada a tota la premsa europea en la simpàtica i gentilíssima persona de Mary Myram, molt coneguda a Barcelona per haver treballat a la revista "No, No, Nanette", fent el paper de la protagonista, i resultant després que aquesta elecció no ha estat encara realitzada segons una lletra adreçada als diaris de París per la directora de la revista organitzadora de l'elecció.

SI, realment, reconeixem que aquestes coses no són coses serioses, no són coses transcendents, però ens podrà negar el més auster i el més greu que quan apareix una fotografia d'aquestes noies gorgorients i adorables avalades amb el títol de "reina d'algun país" tothom les esguarda amb una evident simpatia i una mitja rialleta als llavis?

Doncs si és així, bé n'hem de parlar sense posar-nos massa seriosos. Si els nostres lectors tenen dret a saber el que ha passat a La Haia parlant del Pla Young, les nostres lectores tenen dret a saber en què ha consistit l'error de La Haia.

DOMENECH DE BELLMUNT

En el Centenari del Romanticisme

El Pre-Romanticisme

Es ja una consuetud de parlar de l'any 30, ho és del 1830, com de l'any essencialment romàntic. Seria l'any 1830 el que marcaria l'esclat del període romàntic, i aquesta data hauria estat prou fortament colorida de romanticisme perquè ella sola, sola, sola, ressumís en les citacions ràpides o condensadores tota la febre del Romanticisme.

Això és una enorme i gran falsedat. Comença per ésser una convenció, una manera de dir: la gent de l'any 30, els vestits, els costums de l'any 30, etcètera, que volia significar: aquella gent, aquells vestits romàntics, que floriren poc més o menys en l'any 1830... Però la convenció arribà a ésser tan arrelada que vingué un jorn que tothom s'adonà que ja no era una convenció, sinó una creença. Així la majoria de la gent acceptava com article de fe que el Romanticisme esclatà com una bomba l'any 1830; i hi ha autors posats a discurrir sobre Romanticisme que no s'amaguen de determinar més estrictament la cronologia del Romanticisme: aquest moviment naixeria, doncs, en l'any 1830 i moriria en l'any 1848, ni un minut més ni un minut menys.

El Romanticisme fou un moviment sentimentalista generat molt abans de 1830. Cent anys abans d'aquesta data ja n'hi havia manifestacions en la literatura francesa; i en el regnat de Lluís XV, llarguissim regnat, ja que durà de 1715 a 1774, aquell germen de romanticisme no feu sinó desenvolupar-se, per manera que, en morir el penúltim Capet, França estava de cap a peu podrida de romanticisme, i d'un romanticisme més exacerbant que el de 1830. Durant aquell regnat es produïren incomptables formes d'esperit sentimental, anàrquic, passional, esbojarrat, torturat; la més notòria d'aquelles formes fou l'estil de l'art d'aquella època, l'art Lluís XV, l'estil *rococó* i *coïssat* que engrapà l'art aplicat, el retratisme i la pintura de gènere dels pintors: Watteau, més de l'època Lluís XV que del temps de Lluís XIV; Fragonard, Pater, Lancret, Hilaire; el més rococó de tots, Boucher; el més sentimental, Greuze... La literatura estava a mans dels abbés Prévost, Bachelard d'Arnaud, Restif de la Bretonne, Volney, Choderlos de Laclos; i Rousseau escribia: *La Nova Eloïsa*. A Anglaterra Jacob Hervey escrivia les *Meditacions entre sèpuls* i *Contemplacions sobre la nit*, Young editava les *Lamentacions i Les Nits*, florí el més romàntic dels pintors, Turner, i el més romàntic dels il·lustradors, Blake. A Alemanya Goethe escrivia *Werther* i *Wilhelm Meister* i florien els grans mites. A Itàlia tot es romanitzava: Itàlia era una deu constant de romanticisme: tenia ruïnes, brigants, passions i paisatges de sentiment per al gust de tothom, per a donar i vendre; Cagliostro, Casanoves de Seingalt, Piranesi, Servandoni, Caffiari i Lullis per a l'exportació a totes les terres.

El gust pels exotismes, que molta gent suposa una deriva romàntica vuitcentista, ja fou una moda de la França setcentista: l'estil rococó i coïssat de les rocalles xineses, el noble francès s'enriqué amb laques del Japó, i els poderosos col·leccionaven porcel·lanes i pedres dures de la Xina.

Cal també tenir en compte en parlar d'aquests valors d'idees i de sentiments, que mai no es generen espontàniament al neixen sobtadament. L'estil Imperi, per exemple, la reacció neoclàssicista del període napoleònic, es trobava ja en germen en l'estil Lluís XVI; i també en ple període napoleònic totes les branques de l'art que David i Napoleó creien purificar i dignificar es trobaven encara poc o molt contaminades del morbus romàntic, mentre que d'altra banda els grans propulsors del Romanticisme del segle XIX ja es manifestaven ben romànticament a les acaballes del Primer Imperi. Avui mateix el desguitatament romàntic de les pseudo-escuelas surrealistes i afins coincideix amb una reacció acadèmica, la qual triomfarà o no triomfarà; però si triomfa perdurará tant com perdurí la seva elasticitat, qüestió que el seu capteniment de les valors vitals, la seva facultat i adaptació a la vida moderna, el seu humanisme i el seu universalisme.

JOAN SACS

Lletres d'Alemanya

Moments difícils

Els alemanys no creuen en el destí. Destí, aquesta paraula obscura, diuen ells, ha estat exclosa del vocabulari nacional alemany. Quin era el destí d'Alemanya, després del Tractat de Versalles, durant tota la crisi de la post-guerra i l'època de la inflació? Trist destí el d'aquest poble sentenciat pel Tractat de Versalles que no en va nasquer sota les paraules profitoses de Clemenceau: "l'hora de la liquidació ha arribat", s'hagués abandonat a la seva sort, si una reacció del seu esperit nacional, si una força de voluntat suprema no hagués fet possible el miracle de la República Alemanya, que ha donat al món l'exemple de com en el curt espai de temps de deu anys un poble ha pogut renèixer i salvar-se sota un règim democràtic.

Honor a l'esperit alemany, dignu Mann en rebre el Premi Nobel a Estocolm, honor a aquest esperit que, malgrat de les circumstàncies adverses dels últims anys, ha sabut triomfar: políticament, salvant la nació de l'anarquia; espiritualment, guardant el sentit de la bellesa en un perfecte equilibri entre el principi del sofisme oriental i l'occidental de la forma — europea. El premi que Mann rebé, segons paraules del mateix premi, fou un honor a l'esperit col·lectiu alemany i el reconeixement de la seva força, del seu triomf.

Mentrestant, però, el balanç de l'any finit, un any que ha posat verament,

a prova la tensió de l'esperit alemany, ha estat dolentíssim per a Alemanya. El viatge del "Zeppelin", la travessia oceànica del "Bremen", la desocupació de la segona zona del Rin, el fracàs del plebiscit nacionalista i el Premi Nobel de literatura, que han estat els fets més sobresortints entre els esdeveniments favorables, es veuen contrarestats per la pèrdua de Stresemann i, sobretot, pel malestar econòmic del país, que en els últims temps s'ha agreujat i ha arribat a un punt que, segons els alemanys mateixos, sols és comparable amb el temps de la inflació.

El primer d'abril vinent en acabar l'any econòmic, l'Estat alemany tindrà un dèficit de 1.400 milions de marcs, que no troba la manera de cobrir. Mentrestant la indústria alemanya paga, per terme mitjà, impostos pel valor del 51,3 per 100 dels ingressos, i arriba en algunes indústries adhoc al 70,7 per 100. Els impostos directes als particulars oscil·len entre el 10 al 40 per 100 dels seus o els ingressos, d'acord amb una escala estaberta.

Segurament que avui no hi ha al món un poble que tributi més que l'alemany. A part dels impostos directes hi ha act posats en pràctica tots els impostos indirectes i tots els tributs que hom pugui imaginar-se. Imposat damunt la cervesa, el vi, el sucre, el tabac, els espectacles, el luxe, a Alemanya a tot hi apliquen un impost,

a prova la tensió de l'esperit alemany, ha estat dolentíssim per a Alemanya. El viatge del "Zeppelin", la travessia oceànica del "Bremen", la desocupació de la segona zona del Rin, el fracàs del plebiscit nacionalista i el Premi Nobel de literatura, que han estat els fets més sobresortints entre els esdeveniments favorables, es veuen contrarestats per la pèrdua de Stresemann i, sobretot, pel malestar econòmic del país, que en els últims temps s'ha agreujat i ha arribat a un punt que, segons els alemanys mateixos, sols és comparable amb el temps de la inflació.

El primer d'abril vinent en acabar l'any econòmic, l'Estat alemany tindrà un dèficit de 1.400 milions de marcs, que no troba la manera de cobrir. Mentrestant la indústria alemanya paga, per terme mitjà, impostos pel valor del 51,3 per 100 dels ingressos, i arriba en algunes indústries adhoc al 70,7 per 100. Els impostos directes als particulars oscil·len entre el 10 al 40 per 100 dels seus o els ingressos, d'acord amb una escala estaberta.

Segurament que avui no hi ha al món un poble que tributi més que l'alemany. A part dels impostos directes hi ha act posats en pràctica tots els impostos indirectes i tots els tributs que hom pugui imaginar-se. Imposat damunt la cervesa, el vi, el sucre, el tabac, els espectacles, el luxe, a Alemanya a tot hi apliquen un impost,

COMENTARI

Una flor d'"immoralitat"

Qui recorda l'època que l'estrena dels petons de pel·lícula era acollida a les sales de cinemes amb un gémec i un xuclet amb sordina? Contra aqueixes escenes finals dels films americans varen concentrar-se les iras dels moralistes. Els llavis d'elles s'obrien, i s'obrien encara, com una ponceila i tenia forma de cor.

Molts films exigeixen encara l'abracada i el petó, indicant així que finex un període novel·lesc i difícil d'unes vides i comença una època de felicitat tan normal, llisa i sense accidents que no val la pena d'ésser contada. Filarien missa prim si volien veure-hi una espurna d'immoralitat, de sexualitat. Per altra part, tothom parla aquest llenguatge, i l'idioma, havent-se fet vell, no traïx l'origen primitiu dels mots que l'integren.

La darrera escena de l'abracada i el petó — deu o dotze metres de film — realitza l'ideal d'una gran massa de públic, que se sent decebuda quan la novella o la pel·lícula finex amb una punta d'amargor. Primitiu i exigent, el públic vol veure eliminats tots els elements del problema. Blanca o rosa, la novella destinada al públic ingenu, i sobretot al públic femení, ha d'acabar amb l'equivalent de la frase: "I foren felïços". Ens hem rigut molt d'aquesta frase, però podria figurar a la Bíblia, de tan majestuosa que és. I fet i fet, ésser enamorat i tendre és el natural del sexe femení, i no sabríem fer-li retret d'aquest do.

De tan estilitzada que és l'escena dels petons de film ha perdut sentit. I és tan innocent que és fàcil de preguntar-vos si és una fotografia del primer bes, el que va volejar en ple paradís terrenal, al mig d'aquell gran parc, en presència de l'elefant somrient i de la girafa espalmada. I ja ningú no hi dona cap importància. És com un cartell d'una òpera vuitcentista, l'única estampeta romàntica del nostre temps. Abreixada, col·lada per la cintura, l'estrella de Hollywood es blinca com una flor.

Però, si el film és un home i una dona besant-se. El bes és prohibit a tots els cinemes i teatres del volcànic imperi del micado. I en conseqüència, la censura nipona actua severament i retalla les pel·lícules.

D'aquestes deixalles i menudències, una casa americana que té representació a Tokio ha pensat fer-ne un cocktail magnífic. Els periodistes estrangers instal·lats a la capital del Japó han pogut veure ja un film de nou-cents metres fet amb els retalls que la censura ha tret d'altres pel·lícules. Flor d'"immoralitat", la cinta ha tingut un gran èxit. I probablement darà la volta al món. El públic apreciarà diferències d'estil, i segurament de seguida ens adonarem de la melositat d'una paraula i de la impetuositat d'una altra. I la suposada immoralitat esdevindrà document, i el document serà acollit amb una mitja rialla i gustat com un cocktail agradable i gens transcendental.

M. J.

d: la mateixa manera que hi poten un cartell amb instruccions. Així que hom posa els peus en aquest país la primera paraula que aprèn és "sterner", que en alemany té el doble significat d'impost i timó. L'impost, verament, és el governall de la nació. Els impostos són tan crescuts i n'hi ha de tants, que hom arriba a tenir la impressió que els alemanys viuen, treballen, es moren, mengen, vénen i van al cinema únicament per a pagar impostos. He passat tres mesos a Alemanya sense permís d'estada, però no hi hauria pogut treballar ni unes hores si no hagués recollit de seguida la meua "carta d'impostos" de l'oficina de contribucions del districte.

Amb aquestes condicions és natural que el nivell o índex de vida sigui elevat, la capacitat de consum interior reduïda, l'exportació cada dia més difícil i que la indústria, el comerç i tot el país en general travessi una situació crítica.

Per éxigir el dèficit i poder atendre els compromisos internacionals contra, a l'Estat alemany no li ha quedat altre remei que augmentar encara alguns dels impostos indirectes i recórrer, per primera vegada, a procediments "balcànics". Ha concedit ja el monopoli de llumins a un trust estranger, suc, per valor de 500 milions de marcs, i estudia mentrestant la manera d'implantar el monopoli del tabac, que ara és de fabricació lliure.

Però aquestes mesures, ni tots els altres augmentos sobre els impostos existents o els nous a crear, no resolen la situació econòmica d'Alemanya. Permetran, de moment, éxigir en part el dèficit de l'Estat, però els impostos, les contribucions crescutíssimes que pesen sobre el país són precisament les que originen el malestar econòmic d'Alemanya, de manera que cada augment significa un pas vers l'agreuement del problema. Ara, que tothom coneix el mal, però ningú sap quin remei aplicar-hi. Hom confia mentrestant en el nou ministre de Finances, Moldenhauer, que ha anunciat i té el propòsit d'emprendre una reforma financiera.

La ciutat de Berlín es troba en un estat semblant al de la República. Les dificultats econòmiques del Municipi berlinès han tingut per conseqüència l'augment de preu de les comunicacions, electricitat i gas, tots serveis pertanyents a la ciutat.

Moments difícils aquests per a Alemanya. La situació és compromesa, com digué el canceller, Müller en començar el debat financer al Reichstag. La crisi econòmica entela ara el ressorgiment magnífic d'aquest poble i entenebra la seva marxa ascendent. Cal, però, tenir confiança en què d'una manera o altra la situació millorarà aviat. L'esforç considerable que Alemanya ha fet en deu anys no pot quedar estroncada, perquè la reserva de força de voluntat, d'energia i d'esperit de sacrifici d'aquest poble és extraordinària, com també ho és el seu orgull, la seva egotria i el seu de-

OCTAVI ARTIS
Berlín, gener de 1930.

Aquest número ha estat per la censura governativa

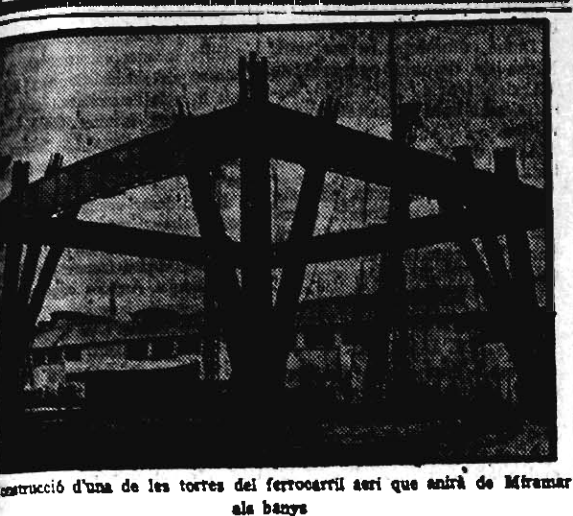
1990

MOBLES MOBLES

J. LOPEZ

44, CARME, 44

MOBLES MOBLES

Construcció d'una de les torres del ferrocarril aeri que anirà de Miramar als banyes

Bloc del transeünt

Contestant el bloquista que em de...

Cambra Mercantil

La Junta Directiva de la Cambra Mercantil, en la seva darrera reunió celebrada sota la presidència del senyor Francesc Vilardell, s'ocupà de discutir els diversos problemes econòmics i socials, plantejats actualment i que afecten al sector econòmic que aquesta entitat representa.

Mercat d'Arbós

Ous, la dotzena, 3 pessetes. Conills, el parell, de 8 a 10 idem. Gallines, idem, de 15 a 20 idem.

¡Ja no ho puc resistir més!

TOS i ASHA SON

durant el dia el meu turment

durant la nit el meu suplici

FIMOL BUSTO

descongestiona el pulmó com per encant

Anticancer per excel·lència

Omplen els pulmons d'emancipacions balsàmiques com una inhalació permanent

Preu petit de prova: 3.50 pes.

Preu gran: 5.00 pes.

NOTICIA RI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Any
Barcelona, incl. port.	9.50
Península i Illes, incl. port.	11.50
Amèrica, incl. port.	15.00
Altres països	18.00

SERVEI METEOROLÒGIC DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 24 de gener de 1930:

L'extensa depressió baromètrica que des d'enters es trobava estacionada a l'Atlàntic nord avança cap a Europa en forma de dos nuclis estacionaris: l'un es dirigeix cap a Escòcia i l'altre secundari de l'anterior cap a les costes de Galícia.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit NAVARRETE contra GERRONDO II.

XIII EXPOSICIÓN-CONCURS DE CANARIS

Demà, diumenge, de les deu del matí endavant, tindrà lloc al saló d'actes de l'Institut Català de Sant Isidre (Porta-Ferrisa, 21, pral.) l'acte de classificació dels canaris flautes que hauran de presentar-se a l'exposició del dia 2 de febrer a l'Invernacle del Parc de la Ciutadella.

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 24 de gener de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·límetres, 762.1, 760.5, 759.8; mil·líbars, 1016.1, 1013.9, 1013.0.

Termòmetre a l'ombra: sec, 9.0, 44.0, 11.8; humit, 8.1, 11.8, 10.6.

Humitat (centèsimes de saturació): 88, 73, 85.

Vent: direcció, NW, S, calma; velocitat (m. per segon), 1, 1, 0.

Banyeres

Standard, model RISTER, a 175 pessetes, més barates que ningú, per no pertorbar a cap trull. Caníbres de bany, a 315 pessetes. — Ribas i Esparanz, València, 500.

INSTITUTO DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

"Secció Permanent de Religió i Culte". — Diumenge, dia 26, a les vuit: Missa dia de Comunió. Dimecres, dia 29, festivitat de Sant Francesc de Sales: a les vuit: Missa que li dedica la Secció Permanent de Cerimonial i Festes. Les senyores que desitgin cançons amb la imatge de la Mare de Déu de Montserrat a informacions els lliuraran les con. transenyes. Preu: 1 pesseta.

LA PUBLICITAT

de full: disset, Amènida a la rus sa i Tòlmes de mantega.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preu dels dinars: a diari, 3 pessetes; per abonament mensual, 25 pessetes.

LA PUBLICITAT

de full: disset, Amènida a la rus sa i Tòlmes de mantega.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preu dels dinars: a diari, 3 pessetes; per abonament mensual, 25 pessetes.

"Secció Permanent d'Organització i Propaganda". — Dissabte, dia 25, Missa a honor de Sant Pau, patró de la Secció.

"Secció Permanent de Cerimonial i Festes". — Diumenge, dia 26, a les deu del matí, lliçó de dansa popular catalana per les senyores inscrites a la secció de ballets.

LA PUBLICITAT

A dos quarts de sis, concert a càrrec de l'Institut Musical Ardevol. Piano per la senyoreta Carme Pla i Josep Ardevol, violí per Robert Pla.

Barcelona, 23 de gener, de 1930.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit NAVARRETE contra GERRONDO II.

XIII EXPOSICIÓN-CONCURS DE CANARIS

Demà, diumenge, de les deu del matí endavant, tindrà lloc al saló d'actes de l'Institut Català de Sant Isidre (Porta-Ferrisa, 21, pral.) l'acte de classificació dels canaris flautes que hauran de presentar-se a l'exposició del dia 2 de febrer a l'Invernacle del Parc de la Ciutadella.

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 24 de gener de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·límetres, 762.1, 760.5, 759.8; mil·líbars, 1016.1, 1013.9, 1013.0.

Termòmetre a l'ombra: sec, 9.0, 44.0, 11.8; humit, 8.1, 11.8, 10.6.

Humitat (centèsimes de saturació): 88, 73, 85.

Vent: direcció, NW, S, calma; velocitat (m. per segon), 1, 1, 0.

Banyeres

Standard, model RISTER, a 175 pessetes, més barates que ningú, per no pertorbar a cap trull. Caníbres de bany, a 315 pessetes. — Ribas i Esparanz, València, 500.

INSTITUTO DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

"Secció Permanent de Religió i Culte". — Diumenge, dia 26, a les vuit: Missa dia de Comunió. Dimecres, dia 29, festivitat de Sant Francesc de Sales: a les vuit: Missa que li dedica la Secció Permanent de Cerimonial i Festes. Les senyores que desitgin cançons amb la imatge de la Mare de Déu de Montserrat a informacions els lliuraran les con. transenyes. Preu: 1 pesseta.

LA PUBLICITAT

de full: disset, Amènida a la rus sa i Tòlmes de mantega.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preu dels dinars: a diari, 3 pessetes; per abonament mensual, 25 pessetes.

LA PUBLICITAT

de full: disset, Amènida a la rus sa i Tòlmes de mantega.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preu dels dinars: a diari, 3 pessetes; per abonament mensual, 25 pessetes.

"Secció Permanent d'Organització i Propaganda". — Dissabte, dia 25, Missa a honor de Sant Pau, patró de la Secció.

"Secció Permanent de Cerimonial i Festes". — Diumenge, dia 26, a les deu del matí, lliçó de dansa popular catalana per les senyores inscrites a la secció de ballets.

LA PUBLICITAT

A dos quarts de sis, concert a càrrec de l'Institut Musical Ardevol. Piano per la senyoreta Carme Pla i Josep Ardevol, violí per Robert Pla.

Barcelona, 23 de gener, de 1930.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit NAVARRETE contra GERRONDO II.

XIII EXPOSICIÓN-CONCURS DE CANARIS

Demà, diumenge, de les deu del matí endavant, tindrà lloc al saló d'actes de l'Institut Català de Sant Isidre (Porta-Ferrisa, 21, pral.) l'acte de classificació dels canaris flautes que hauran de presentar-se a l'exposició del dia 2 de febrer a l'Invernacle del Parc de la Ciutadella.

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 24 de gener de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·límetres, 762.1, 760.5, 759.8; mil·líbars, 1016.1, 1013.9, 1013.0.

Termòmetre a l'ombra: sec, 9.0, 44.0, 11.8; humit, 8.1, 11.8, 10.6.

Humitat (centèsimes de saturació): 88, 73, 85.

Vent: direcció, NW, S, calma; velocitat (m. per segon), 1, 1, 0.

Banyeres

Standard, model RISTER, a 175 pessetes, més barates que ningú, per no pertorbar a cap trull. Caníbres de bany, a 315 pessetes. — Ribas i Esparanz, València, 500.

INSTITUTO DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

"Secció Permanent de Religió i Culte". — Diumenge, dia 26, a les vuit: Missa dia de Comunió. Dimecres, dia 29, festivitat de Sant Francesc de Sales: a les vuit: Missa que li dedica la Secció Permanent de Cerimonial i Festes. Les senyores que desitgin cançons amb la imatge de la Mare de Déu de Montserrat a informacions els lliuraran les con. transenyes. Preu: 1 pesseta.

LA PUBLICITAT

de full: disset, Amènida a la rus sa i Tòlmes de mantega.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preu dels dinars: a diari, 3 pessetes; per abonament mensual, 25 pessetes.

LA PUBLICITAT

de full: disset, Amènida a la rus sa i Tòlmes de mantega.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preu dels dinars: a diari, 3 pessetes; per abonament mensual, 25 pessetes.

H. BLANCO BANERES

CASA CENTRAL: Carrer Call, 2

SUCURSAL: P. de Gràcia, 67

Fins al 31 de l'actual GRAN LIQUIDACIÓ

PER FI DE TEMPORADA de TROSSOS de CATIFES DOMASSOS, VELLUTS i altres articles de les diferents seccions, que s'efectuarà

Exclusivament a LA CENTRAL, CARRER DEL CALL, 21 PLÇA SANT JAUME

Joan Prats i Sobirà, d'Arenys de Mar 50°

Antoni Sabarín, de Palma de Mallorca 5°

Enric Martí Selma 10°

Enric Cardona, Manresa 10°

Pere Grau, de Montcada 5°

Pere Monzó 5°

Llorenç Samsó 5°

Francesc Bordó 25°

Emili Martí 5°

Josep Romanyach 100°

Total 11.820°

La subscripció continua oberta.

Unión Radio Barcelona

RETRANSMISSIÓ DES DE LLEIDA

Dilluns vinent, dia 27, a les 22, Unió Ràdio Barcelona retransmetrà des de Lleida el 10è festival de la sèrie dedicada a difondre els aspectes artístics i industrials de les ciutats de Catalunya. En aquesta festa hi prendrà part la banda del Regiment de Navarra, el cor de nens de la Casa de Caritat, l'Orquestra Catalana, el Trio de Música "da Camera", la cobla La Principal de Lleida, la Capella de la S. I. Catedral, el senyor Marian Gulp, professor de guitarra, i els lírics senyors Florença, Estadella, Roc, Soler, etc.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIODIFUSIÓ (EAR-157) amb onda de 45 metres

Cada dilluns, dimecres i divendres, no festius, de 21.30 h. a 22.30 h., en fonia, noticiari de l'Associació.

Programes per a avui

UNIO RADIO BARCELONA, 349 m.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.

UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19:00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsí de la tarda. "The spell of the blues", xarleston (Dreyer Ruby Johnson); "Orgullo criollo", tango (Laureana de Caro); "La bella Galatea", obertura (Suppé), primera i segona parts; "Al dorase las espigas", duo (Sevilla, Carreño i Balaguer); "Al dorase las espigas", cançó (Sevilla, Carreño i Balaguer), per F. Cavaller i el cor; "Maruxa", preludi de l'acte segon (Vives); "Amistat", sardana (Puig); Notícies de premsa.

UNIO RADIO BARCELONA, 349 m.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.

UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19:00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsí de la tarda. "The spell of the blues", xarleston (Dreyer Ruby Johnson); "Orgullo criollo", tango (Laureana de Caro); "La bella Galatea", obertura (Suppé), primera i segona parts; "Al dorase las espigas", duo (Sevilla, Carreño i Balaguer); "Al dorase las espigas", cançó (Sevilla, Carreño i Balaguer), per F. Cavaller i el cor; "Maruxa", preludi de l'acte segon (Vives); "Amistat", sardana (Puig); Notícies de premsa.

UNIO RADIO BARCELONA, 349 m.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.

UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19:00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsí de la tarda. "The spell of the blues", xarleston (Dreyer Ruby Johnson); "Orgullo criollo", tango (Laureana de Caro); "La bella Galatea", obertura (Suppé), primera i segona parts; "Al dorase las espigas", duo (Sevilla, Carreño i Balaguer); "Al dorase las espigas", cançó (Sevilla, Carreño i Balaguer), per F. Cavaller i el cor; "Maruxa", preludi de l'acte segon (Vives); "Amistat", sardana (Puig); Notícies de premsa.

UNIO RADIO BARCELONA, 349 m.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.

17:30: Obertura de l'estació. "Ovacione", pas doble (J. Fernández Lorenzo), Trio Ibrí; "Parsifal", enlla del Divendres Sant (Wagner); per l'Orquestra Guarnier, de Ml; "Ensayo", vals lent (Rafal i Galés); "Chileno", pericon (R. Aduà), Trio Ibrí; "El gato montés", romansa del gat (Penella), per Pau Gorg; "A través les llargues jornades" (E. Eiger), Trio Ibrí.

18:00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

El Trio Ibrí interpretarà: "Villà Glòria", pas doble (P. Ribalta), Música religiosa.

Retransmissió de la Salve i Golpes des de la Basílica de la Mercè. Notícies de premsa.

El Trio Ibrí interpretarà: "Hamlet", selecció (A. Thomas); "Eva", selecció (F. Lehar).

19:00: Tancament de l'estació. 20:30: Obertura de l'estació. Idiomes. Curs elemental d'alemany, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec del professor Herr Lluís Scheppelmann.

21:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda. Informació agrícola de la Borsa Oficial de Comerç de Barcelona. Cotitzacions dels mercats agrícoles i ramaders.

21:00: L'Orquestra de l'Estació interpretarà: "Fuentes Bejarano", pas doble (J. Martín Vidal); "Molinos de viento", selecció (P. Linares); "El andalín", vals jota (A. Coda); "La Gioconda", ballades (Ponchielli); "Fizicall-Ballet" (P. Fauchey); "Imperial Edward", marxa (J. P. Souza).

22:00: Notícies de premsa. 22:05: El Radioteatre des de Madrid. Unió Ràdio E A J. 7. Selecció de la sarsuela que s'annunciarà. Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

23:00: Tancament de l'estació. UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19:00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsí de la tarda. "The spell of the blues", xarleston (Dreyer Ruby Johnson); "Orgullo criollo", tango (Laureana de Caro); "La bella Galatea", obertura (Suppé), primera i segona parts; "Al dorase las espigas", duo (Sevilla, Carreño i Balaguer); "Al dorase las espigas", cançó (Sevilla, Carreño i Balaguer), per F. Cavaller i el cor; "Maruxa", preludi de l'acte segon (Vives); "Amistat", sardana (Puig); Notícies de premsa.

20:00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

El Trio Ibrí interpretarà: "Villà Glòria", pas doble (P. Ribalta), Música religiosa.

Retransmissió de la Salve i Golpes des de la Basílica de la Mercè. Notícies de premsa.

El Trio Ibrí interpretarà: "Hamlet", selecció (A. Thomas); "Eva", selecció (F. Lehar).

19:00: Tancament de l'estació. 20:30: Obertura de l'estació. Idiomes. Curs elemental d'alemany, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec del professor Herr Lluís Scheppelmann.

21:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda. Informació agrícola de la Borsa Oficial de Comerç de Barcelona. Cotitzacions dels mercats agrícoles i ramaders.

21:00: L'Orquestra de l'Estació interpretarà: "Fuentes Bejarano", pas doble (J. Martín Vidal); "Molinos de viento", selecció (P. Linares); "El andalín", vals jota (A. Coda); "La Gioconda", ballades (Ponchielli); "Fizicall-Ballet" (P. Fauchey); "Imperial Edward", marxa (J. P. Souza).

22:00: Notícies de premsa. 22:05: El Radioteatre des de Madrid. Unió Ràdio E A J. 7. Selecció de la sarsuela que s'annunciarà. Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

23:00: Tancament de l'estació. UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19:00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsí de la tarda. "The spell of the blues", xarleston (Dreyer Ruby Johnson); "Orgullo criollo", tango (Laureana de Caro); "La bella Galatea", obertura (Suppé), primera i segona parts; "Al dorase las espigas", duo (Sevilla, Carreño i Balaguer); "Al dorase las espigas", cançó (Sevilla, Carreño i Balaguer), per F. Cavaller i el cor; "Maruxa", preludi de l'acte segon (Vives); "Amistat", sardana (Puig); Notícies de premsa.

CINEMA

La qüestió del públic

Entre els problemes que ens plantegen el cinema — i d'això ja fa temps — és un dels més importants el de l'adaptació al públic. Art nou, art que s'ha considerat i es considera encara una art pueril, no li ha estat encara reconeguda la majoria d'edat que té, la perfecció tècnica com el contingut li tenen ben guanyada.

Així com el teatre està reconegut com una art seriosa, el cinema no; és encara una manera de matar el temps com quan, als principis, s'entrevia en un cinema per reposar, per endormiscar-s'hi o per altres coses eucara, sinó que ara, encara que el pretext sigui el mateix, s'exigeix de la pantalla coses que abans ningú no hauria somniat d'exigir-li.

Aquesta posició d'inferioritat del cinema respecte dels altres espectacles artístics ha fet que fos considerat un espectacle per a totallum i que s'exigís d'ell un nivell excessivament baix a força de voler-lo mitjà.

Pel·lícules d'una gran valor artístic i fins socials han estat rebutjades a honor d'una part inferior del públic, i ha calgut que aquests als quals sobrava estatura s'avinguessin a què els tallessin un tros per anivellar-los als altres. El tòpic que el cinema és un espectacle per a totallum ha vingut meravellósament bé als empresaris, que s'han pogut lliurar de l'especialització que d'altra manera hauria vingut, amb la corresponent disminució de públic.

Avui dia, si alguna especialització hi ha és la del coll de camisa i les sabates. Amb aquests dos administradors s'accepta a tots els locals i tots els locals us donaran un programa, si no sempre adaptable al vostre nivell intel·lectual, sempre adient al més baix que poguéssiu tenir. Així el cinema actual no és ni clar ni peix; la limitació que l'enganya amb la no limitació del públic en fa una art que no és ben bé art ni ben bé res.

Si els que governen la marxa del cinema volen que aquest ocupi la posició que li correspondria com a art no caldria pas que s'esforcessin tant amb la tècnica ni amb la bellesa de les actrius; només haurien de buscar la manera que cada públic tingues el seu cinema bo i donant a cada públic el millor cinema possible dintre del seu nivell. Aleshores tothom estaria content: cadascú aniria automàticament a la sala que li convindria; no succeiria com ara, que hi ha pel·lícules d'un gran valor des de tots els punts de vista, que són misteriosament rebutjades per un públic heterogeni que és impossible que s'entengui en l'apreciació de cap film. Cert que la cosa és ben difícil per les empreses, almenys, naturalment, que aquestes siguin poderoses per disposar de suficients locals; però no es tracta precisament d'especialitzar cada local ja que no tota la producció cinematogràfica es pot considerar adaptable a classificació determinada; però sí, per exemple, quan es va a projectar un film no asequible a tot el públic això s'ha de fer, és segur que el ple seria tan segur com amb un programa corrent.

ja que hi ha gran quantitat de públic que s'absté d'anar al cinema pel i gris i uniforme, en el fons i en la forma, ja originaris o bé aconseguits ací gràcies a retalls i canvis de títols. I hi hauria algú que s'altalviaria molta feina i els empresaris traurien tot el profit possible de totes les produccions i no es veurien obligats a retirar dels programes excel·lents pel·lícules cosa que, no cal dir-ho, no duu res a favor del públic ni de la ciutat on això passa.

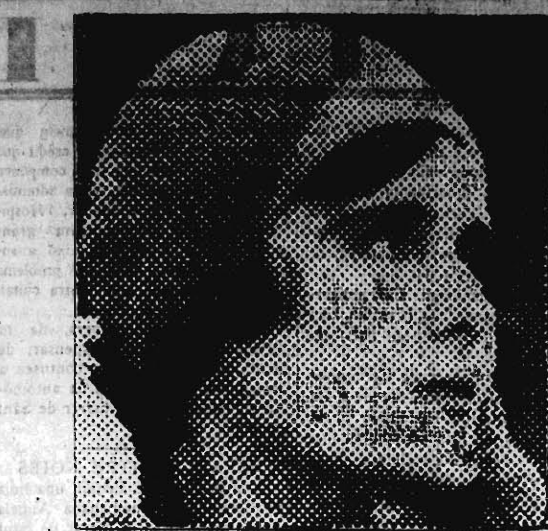
I encara tots aquests problemes són relativament fàcils; el més difícil, i del qual ens hauríem d'ocupar un dia o altre és la qüestió del cinema per a infants.

A. F.

La censura cinematogràfica

La Comissió Censora de Pel·lícules de la Junta de Protecció a la Infància ha aprovat les següents pel·lícules:

“La màscara de ferro”; Tiburón solitario; Koko, hipnotitzador; Goliath; Koko, alquimista; Félix, torero; Félix i la caputxeta roja; Félix, sombrero; El auto fantástico; Un negoci entre dos; Félix, prestidigitador; Los sueños de Félix; El gran descubridor; Félix quiere amar; Dulces amargos; Húngria la histórica; Influencia española; Orfebres españoles; Vendedores del mundo; La vendimia; La Alhambra; Un ruñán de la ciudad; Mi comedia; Aguante que vengo...; Tres monedas; Una mujer contra el mundo; Luisín quiere ser cowboy; ¡Ni una mentira!; La madrecita; La pequeña Lili; Desierto de nieves; ¡No me conoces!; La sorrija imperial; Catá-

Betty Lawford, filla de l'actor teatral anglès Ernest Lawford, va debutar d'ingènua en els films parlats amb “Gentlemen of the Press” i ara treballa amb Maurice Chevalier en “The big pond”

trofe entre San Sadurn de Noya y Gelida; Romance rojo; Un tonto de cuidado; La última aventura de Mrs. Cheney; Periquito y su conciencia; Periquito va a la escuela; Rivalidad comercial; El despertar de la mujer; El drama de Mont Cervin; Lucha abierta; El forzado de Cayena; Hearts Metronome número 5; Actualidades Gaumont número 48-T; Enciclopedia Pathé número 49 y 50 año IV; Reportaje Gráfico Verdader

A. y 18-B.; Revista Paramount número 19, 20 y 21; Ship Ahoy; Dos canciones, por Odette Myrtil; El tren expreso; Pirenaicas; Balada dels tres facrins; El ramillete de huérfanas; Proyección de opiniones; Niobe.”

NOTES OFICIOSES

LA “MISE” DE “LA MASCARA DE HIERRO”

Una de les exigències principals de Mr. Fairbanks, és l'exactitud, en decorats i vestits, i no li importa cap despesa per excessiva que sembli, per tal d'aconseguir el seu objecte.

En “La màscara de ferro”, com de costum, no ha estat ni temps ni diners per assegurar-se que els detalls eren exactes. Foren necessaris 500 treballadors que emparen tres mesos per a construir el poble i el palau de Saint Germain.

Els paviments dels carrers i voravies, són iguals com en el segle XVII. La gran font de la plaça pública és un exacte duplicat d'una de les famoses fonts del segle XVII, el poble francès és realment tots llurs detalls, des de les aspes del moll que giren amb el vent, fins els hostals del poble.

La cort del palau de Saint Germain ha estat el major set en la seva classe que s'ha construït per a una producció cinematogràfica, i ocupa una extensió del doble de l'ocupada pel poble, i les parets de pedra tenen una alçada de 80 metres.

Les massisses portes del castell, foren esculpides per hàbils artistes i quasi tots els tapissos són una reproducció exacta dels que existeixen a diversos museus del període de Lluís XIII.

Calgueren molts mesos d'investigacions per a obtenir el realisme exigit per Mr. Fairbanks, que va nomenar consultor artístic a la major autoritat mundial de l'art del segle XVII, el doctor pinot; francès Maurice Leloir.

La passió de realitat de Mr. Fairbanks no es limita tan sols a això, empra doble en cap escena, per perillosa que fos.

Encara que expert coneixedor de l'art de l'esgrima, contractà els serveis de Mr. Frederick Cavens, campió de Bèlgica, com assessor a les escenes de combat, i els comparcs que tenen al seu càrrec la interpretació de Guàrdies del Cardenal, no foren admesos sense abans demostrar el seu coneixement del joc de l'espasa, i foren escollits els que més dominaven aquest art, pel que podem anticipar que les escenes de combat, fotografiades amb un complet verisme, faran les delícies dels aficionats al noble art de l'espasa.

Els Guàrdies de Corps de Lluís XIII, eren com la policia secreta d'avui dia. En la pel·lícula de Douglas Fairbanks “La màscara de ferro”, aquests dos guàrdies personals són interpretats per Cy Clegg i Charles Gorman. La seva denominació és deriva de que llurs deures consistien a estar un a cada costat del monarca durant les audiències públiques que concedia.

Lluís XI fou el que els instituí i el costum s'ha conservat fins els nostres dies.

Els vestits que porten aquests guàrdies, foren dibuixats personalment pel celebrat pintor Maurice Leloir, considerat com la més gran autoritat mundial d'art, decorats i vestits del segle XVII.

L'actor més jove que ha treballat a Hollywood, és un nen de tres dies que interpreta el paper del germà bessó del rei, recent nascut, en la pel·lícula “La màscara de ferro”, de Douglas Fairbanks, presentada per Els Artistes Associats.

LA PRIMERA PRODUCCIO SONORA NACIONAL

Per al vinent dimarts està anunciada als salons Capitol i Lido la primera pel·lícula sonora nacional, titulada “Cataluña”. Com el seu títol ja indica aquesta producció és purament regional i tendeix a demostrar les infinites bel·leses que conté Catalunya i els seus costums més típics. En aquesta producció sentirem el famós cor de l'Escolania de Montserrat cantant “El Virolai”, l'eminent divo lenor Emili Vendrell en la seva creació “L'emigrant” i moltes d'altres cançons catalanes, sardanes, misses corals, etc.

Municipi

Més documents cedits pel ciutadà Ferrados

Joan Ferrados, prosseguint en les seves aportacions de documents antics i interessants, amb destinació a l'Arxiu de la ciutat, ha tramès un estat de comptes corresponent a l'any 1756, relatiu a les diverses reparacions efectuades a Montjuïc, així com també a les casernes i bateries de Barcelona.

També ha lliurat tres grans volums relligats en pergamí, amb el comptes de la Diposició Municipal del ram de carns, corresponent al període comprès entre els anys 1825 i 1834.

Serveis dels bombers durant el desembre

Durant el passat mes de desembre foren prestats els següents serveis pel cos de bombers: grans incendis, 3; incendis, 8; incies d'incendi, 12; focs de xemeneies, 8; falses alarmes, 2; serveis diversos, 63; retens de prevenció, 590; retens de prevenció a l'Exposició, 2.306.

Sobrant de via pública a la Font dels Ocells

La Comissió Municipal Permanent ha acordat incoar expedient per tal de declarar sobrant de via pública el trajecte del camí de la Font dels Ocells, comprès entre el Torrent de Can Mantega i la Granvia de Ronda. La qual cosa es fa pública amb el fi que puguin formular-se, pels que es creguin amb dret a fer-ho, les reclamacions pertinents al cas.

Inauguració dels jardins infantils del Passeig de Sant Joan

El dia 2 de febrer, a les onze del matí, tindrà lloc la inauguració dels jardins infantils construïts al Passeig de Sant Joan, entre l'Avinguda d'Alfons XIII i la Travessera.

En l'esmentat acte inaugural l'Associació de Propietaris del Camp d'En Grassot repartirà, a altres tants nens de la barriada, 50 llibres de la Caixa d'Estalvis, de 25 pessetes cada una. També seran repartits bons als pobres i capsets de bombons als nens i nenes de les escoles de la barriada.

Han quedat instal·lats als esmentats jardins, trapezie, parafeles i trampolí per a ús dels infants, els quals, després de la inauguració, disposaran de les joguines apropiades, ultra dels serveis de la Biblioteca Infantil.

Per tenir cura dels infants, han estat creades dues places de guardians.

L'Institut Femení de Segona Ensenyança de Sarrià

El dia primer del mes entrant, és probable que sigui inaugurat l'Institut Femení de Segona Ensenyança, instal·lat a Sarrià per compte de l'Ajuntament, amb una subvenció de l'Estat.

La Instal·lació del nou aeroport

Aquesta tarda, a les cinc, es reunirà, a l'Ajuntament, la Junta gestora de l'Aeroport de Barcelona, per tal de dictar les primeres disposicions respecta la seva instal·lació.

La vida religiosa

Sants d'avui. — La conversió de Sant Pau, apòstol; Sants Arnanis, Juventí i Maximí, màrtirs; i Santa Elvira, verge i màrtir.

Sants de demà. — Sants Polícarp i Teògen, bisbes i màrtirs; Sant Alberic, abat; Santa Paulina, vídua; i Santa Matilde, reina. Quaranta Hores. — Avui: Església parroquial de Sant Francesc de Paula.

Hores d'exposició. — Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui: Església de Sant Vicents de Paul.

Demà: Església parroquial de Sant Pere.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de Bellem, a la seva església, o a Sant Felip Neri.

Demà: Nostra Dona de les Gràcies, a Sant Pere, o a Nostra Dona del Coll, a l'Esperança.

Adoració Nocturna. — Avui: Torn de Sant Antoni de Pàdua.

Demà: Torn del Puríssim Cor de Maria.

Veuilles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Nativitat.

Demà: Torn de Jesús Salvador.

FESTA A LLAOR DE SANTA PAULA

Demà, a les deu del matí se celebrarà un solemne ofici al Real Monestir de Religioses Jerònimes de Sarrià a honor de

Santa Paula, fundador de la dita Orde. Predicarà el doctor Josep Castellort, professor del Seminari d'Ospitalar.

ESCOLAS

DE LA MARE DE DEU DE POMPEIA

Devoció dels quinze essent dedicats a la Mare de Déu de Pompeia

Començaran avui i continuaran els altres dissabtes, fins a la Festa de la Mare de Déu de Pompeia, dia 8 de maig.

A dos quarts de set de la tarda, Rosari, exercici del primer dissabte, cantant-se les Avemaries. Seguidament es cantarà la Salve i els Goigs de la Mare de Déu de Pompeia, i s'acabarà amb besamanes a la imatge de la Verge.

Demà, diumenge, a les vuit, Missa de Comunió general de l'Arxiconfraria del Cordó Seráfico, amb cant de motets eucarístics.

A les deu, missa major cantada per l'Escolania.

A les sis de la tarda, exposició del Santíssim, Rosari, exercici a les Cinc Lligues del Pare Sant Francesc, Reserva i adoració del Nen Jesús.

ESGLÉSIA DE LA MARE DE DEU DE L'AJUDA

Demà, diumenge, el Tercer Orde tindrà la seva funció mensual, dedicada a la Mare de Déu de l'Ajuda.

A les vuit, Missa de Comunió amb plàlia.

A les sis de la tarda, Rosari, funció de reglament, Trisagi, Estació, sernó pel reverent Pare Norbert d'Ordal, caputxi, Reserva, cant de la Salve i besamanes a la Mare de Déu.

ORGANISME DIOCESA D'EXERCICIS PARROQUIALS

Davant la conveniència de que cada Lliga, Delegació o Sots-delegació aporti una representació, almenys, a la tarda que per a elements directius es donarà a Caldes de Montbuy del 3 al 9 de febrer, interessa fer públic que essent la dita tarda gairebé plena, i el nombre de places limitat, s'apressin a inscriure-s'hi tots aquells que tenen intent de prendre-hi part, puix la Comissió organitzadora tancava l'admissió tan bon punt estigués cobert el nombre de places disponibles.

La vida social

ELS CAPSERS

La Societat d'Obrers Constructors de Captes de Carí i similars de Catalunya convoca els seus associats a la reunió reglamentària que se celebrarà al seu local social (Hospital, 110 i 112), demà, diumenge, a dos quarts d'once del matí de primera convocatòria i a les onze de segona.

Per la importància dels assumptes a tractar, és pregada l'assistència de tots els socis.

Per assistir a la reunió és indispensable la presentació del carnet.

LA COOPERATIVA DE CASES BARATES DEL SINDICAT PROFESSIONAL DE PERIODISTES

De conformitat amb el que va acordar-se en l'assemblea celebrada darrerament, la Junta de la Cooperativa de Cases Barates del Sindicat Professional de Periodistes, ha quedat constituïda de la següent manera: President, Jesús Ullé; vicepresident, Antoni del Cerro; secretari, Carles R. Soriano; tresorer, Manuel Pérez de Rozas; i comptador, Ferran Ors.

La nova Junta directiva acordà fer pública una fraternal salutació adreçada a les entitats de premsa i diaris de la nostra ciutat. Així mateix acordà per unanimitat nomenar president honorari de la Cooperativa els senyors Francesc Rodríguez i Palacios Valdés, president i secretari, respectivament, de l'Associació de la Premsa de Madrid. Finalment, la nova Junta va prendre l'acord de realitzar les gestions necessàries per tal d'aconseguir que ben aviat sigui un fet l'alta obra social empresa per la naixent Cooperativa.

CONVOCATORIA

L'Associació de Mercers al detall de Barcelona recorda als seus socis la conveniència d'assistir a la junta general ordinària que tindrà lloc al local social (Giró, número 5, principal), demà, diumenge, a dos quarts d'once del matí de primera convocatòria i a les onze de segona.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessis la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tota a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barba, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores.

Ha estat descoberta una estafa a la Companyia de M. S. A. que puja mig milió de pessetes

Aquests carrers dies han estat descobertes una important sèrie d'estafes que sembla que ascendeixen a mig milió de pessetes, i de les quals s'ha resultat víctima la Companyia de M. S. A. que puja mig milió de pessetes.

El dia 17 d'aquest mes i en ocasió en què es trobava l'enginyer del Departament de Vies i Obres exercint interinament el càrrec, observà durant una factura de venda de material a la Companyia, signada per Ricard Miralles, la freqüència amb que apareixien factures corresponents a elements de subministrament. Els més li cridà l'atenció va ésser el que aquestes factures fossin sempre de grans quantitats. La factura que després llurs sospites era de 500.000 pessetes.

En va donar compte al cap corresponent al qual també li va correspondre la freqüència amb què el dit Ricard Miralles cobrava factures per elements de comptabilitat i comprovant que la quantitat cobrada pel Miralles era el transcurt de dos anys pujava a respectable suma de 520.915 pessetes.

Varen interar els encarregats de la custòdia del material, els quals manifestaren que en llur departament havia entrat ni la més petita quantitat de material facilitat per Ricard Miralles, Demés, pogueren observar que les seves signatures havien estat sorpreses, ja que en els llibraments apareixien aquestes. Atribuïren els enginyers el fet que apareguessin llurs signatures en els esmentats documents, a que algun dependent de l'oficina havia abusat de la seva confiança i els havia posat a la signatura junt amb altres.

Aleshores es va posar el fet a coneixement de la policia i un inspecció va començar tot seguit la seva tasca esbrinadora.

De primer hom va creure que podria ser-hi estava complicat un dependent anomenat Frederic Mira, que exercia els seus serveis a l'oficina de comptabilitat. El senyor Mira estava molt ben conceput i gaudia de la més completa confiança dels seus caps.

Les sospites tingueren llur origen en el fet que per a la tramitació de les factures de lliurament de material a la Companyia hi hauria de tenir necessàriament intervenció una persona pertanyent a la dita oficina.

Fou posat a disposició del jutge que instrueix el sumari. Sembla que en ésser detingut feu davant dels seus capes protestes vehements d'innocència, però va ésser enviat a la presó.

Finalment, per les declaracions de personal de la Companyia, hom va sospitar que el Ricard Miralles era Nixona i un parell d'agents que anaren pogueren detenir-lo en el precís moment en què anava a sortir de l'automòbil cap aquí a Barcelona, segons va dir.

El jutjat continua instruint diligències.

Exposicions d'Art

SALA PARES

CHELSEA GORTES CASANOVES Pintura 19 fins al 31 actual

GALERIES LAETANES

CORTS CATALANES, 619 6. Exposició de “Concreadors de les Arts”

ESTUDI ARENYES

Corts Catalanes, 670 Exposició col·lectiva de pintura

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34 LAPORTA ASTORY Pintura fins al 31 actual

MARIA ESCLASANS

PIETAT, 10 (darrera de Catalunya) Comprou-vos de ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 30 Vidres de Murano Mobles i objectes d'art Exposició d'Aquarelles de Josep Coll fins al 1.º de febrer

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON Rambla de Catalunya, 20 Marcs i motlures d'art. Exposició permanent de pintures

LA LLAR

A. VERDURA Many Nuts, 10 Mobles i objectes d'art Reproduccions de Murano Occasions d'ocell cas

GALERIES DALMAU

PASSEIG DE GRACIA, 62 Aquarelles i estampes japoneses

HERMA. A. G.

BALENCIA, 22 Libreria i botiga d'importació i regal d'exportació TRINITY TONNE Pintura fins al 31 actual

MONTFALCON

Quadrat 1.º de Gracia, 1.º de Gracia Mobles i objectes d'art Reproduccions de Murano Mobles i objectes d'art Reproduccions de Murano

GALERIA ANES

Quadrat 1.º de Gracia, 1.º de Gracia Mobles i objectes d'art Reproduccions de Murano Mobles i objectes d'art Reproduccions de Murano

TIVOLI

EXIT ESCLATANT FORMIDABLE, IMMENS!!!

de la grandiosa superproducció sonora

EL TEATRO FLOTANTE

La famosa obra la música de la qual s'està fent popular a tot el món. L'èxit més sorollós de l'exquisida artista

Laura La Plante i del notable actor Josep Schildkraut

Serà la pel·lícula sonora de la temporada

Una superproducció UNIVERSAL

LA MÚSICA

Reflexions sobre la dansa a propòsit de l'art d'Anna Pavlova

La Dansa és una de les més antigues i universals formes d'art. Hom pot dir, també, que és una de les més naturals i imprescindibles manifestacions de l'activitat vital en tots els éssers.

En efecte, tota la vida de l'Univers, tota l'existència de la matèria, tota l'activitat dels éssers orgànics, es presenta a la nostra contemplació — en el seu desbordament — a través del Temps o de l'Espai, o en la realitat immaterial de l'esperit —, com el mateix tipus de la Dansa.

En qualsevol de les coses creades, verament tot és Ordre i Proporció, tot és fruit de la necessitat de l'Equilibri en l'oposició pel lligam del Ritme, tot obeeix a la gran llei de l'alternança necessària i bellíssima del desig i de la satisfacció, del moviment i del repòs; en la recerca i la fruïció de l'Amor, principi i finalitat de tota vida en el cel i en la terra, en les criatures com en el Creador.

Però, a desgrat del caràcter universal i de l'elevació sagrada de la Dansa, aquesta és, en la nostra època, entre tantes coses, potser la més desconeixuda, la més envilida, la més baixament parodiada en la mentalitat corrent de la gent de totes les categories socials, siguin professionals o aficionats, practicants o espectadors dels balls de tota mena.

En realitat, per a la gran majoria de la gent, la Dansa és un plaer vulgar, destinat només, per alguns, a entretenir o a satisfer els desigs de l'activitat o d'excitació, o bé, per d'altres (més "gent de bé") a correspondre convencionalment a una natural i juvenil necessitat de fer bellugar els peus, o de realitzar uns quants gestos del cos que la estranya convencionalitat dels "bons costums" prohibeix llastimosament en la vida corrent.

Semblants reflexions ens acudien al pensament, aquests dies, tot contemplant l'art esplèndid i commovedor d'Anna Pavlova i de la seva companyia.

Davant d'aquest espectacle verament admirable i emocionant (d'aquella noble emoció que procura la manifestació de la pura bellesa); davant d'aquest resplendiment de la matèria glorificada per la sobirana força de l'esperit, per la supremacia de la sensibilitat, pel coneixement profund (d'instint i d'estudi) de les lleis físiques que reguleixen l'ús del cos humà, per la potent i augusta disciplina de tot aquest cos per una voluntat ella mateixa obedient a les normes naturals de l'èsser; davant d'aquesta meravella, gairebé suprenatural, de la Dansa tal com la realitzen aquesta genial artista i els seus excel·lents companys, tothom hauria de restar entusiasmat, extasiat; no hauríem de saber fer altra cosa que plègats, aquests dies, que contemplar semblant espectacle amb devoció, i ovacionar els artistes amb deliri.

No obstant (i malgrat del fervor entusiasmat despertat en els esperits "d'élite" per aquest art esplendorós), i quants espectadors, entre els nombrosos que han tingut l'avinentesa de presenciar aquestes inimitables visions, quants s'han fet càrrec de llur meravellosa esplendor?

Quants n'han reconegut i venerat la bellesa, la ciència, l'emoció, la intel·ligència, la dignitat, el mèrit i la virtut?

Quants han sortit de la funció d'art amb una mica més d'espiritualitat, d'elevació en l'ànima; amb una mica més de respecte a l'art veritable i als veritables artistes; amb una mica més de bon desig d'aprofundir-se en aquestes noves claredats per a enriquir, dignificar i magnificar llur pròpia vida?

Es ben trist d'haver de constatar-ho, però sembla, desgraciadament, que ben pocs espectadors han sabut veritablement contemplar, venerar com cal aquest lluminosíssim present de la Bellesa creadora a la humanitat entenebriu.

La comprensió de l'art de la dansa és correntment tan deformada que molts d'entre nosaltres no sabem despullar-nos de les ridícules, lleugeres i malsanes idees que en tenim.

Així, molts no poden penetrar en el santuari de la veritable bellesa, i no poden fruit-amb el pur i noble goig que proporciona uns tals visions a les ànimes que les saben veure i comprendre.

Quants, davant d'això com davant tantes altres coses, tenen ulls que no saben veure!

II

Quant, entre els que ja gaudixen amb elevació d'esperit i amb fervor de cor d'aquestes meravelles; quants no saben fer abstracció de llurs propies petites idees sobre el concepte de la tècnica corporal, dels mitjans expressius, de les deus inspiradores, o de la finalitat de la Dansa, de la coreografia i de l'estètica; quants no poden veure l'indivisible i indefinible d'aquesta potència?

La tècnica corporal de la Dansa? — Aquesta admirable Anna Pavlova i el seu grup ens pensava ben clara i magníficament — la tècnica corporal consisteix en el poder de fer del seu propi cos en la Dansa, de la coreografia i de l'estètica, una obra d'art i d'indivisible i indefinible d'aquesta potència?

La tècnica corporal de la Dansa? — Aquesta admirable Anna Pavlova i el seu grup ens pensava ben clara i magníficament — la tècnica corporal consisteix en el poder de fer del seu propi cos en la Dansa, de la coreografia i de l'estètica, una obra d'art i d'indivisible i indefinible d'aquesta potència?

La Publicitat

Present de Cap d'Any de "La Publicitat"

Legim a "El Pueblo" de València: "En França, el país de la revolució, que diu al món el 1790, los Derechos del Hombre y del Ciudadano, no es ciertamente gran cosa ser republicano a secas."

Però en Espanya, naturalment, es muchísimo más ser laico, porque aquí la enseñanza no lo es y la influencia del clericalismo en todas las actividades de la nación es inmensa. Y desear la libertad de Prensa y reunión; la libertad de cultos, la responsabilidad de todos los magistrados y que éstas sean incluídas en la alta del Estado, designadas por el sufragio universal. Bastaría leer en esas tablas de los Derechos del Hombre que se aprobaron por los revolucionarios franceses sus dos primeros artículos; esto es: los hombres nacen y permanecen libres e iguales en derechos; por tanto, las distinciones sociales no tienen más fundamento que la utilidad común; el objeto de toda sociedad política es la conservación de los derechos naturales e imprescindibles del hombre, a saber: la libertad, la seguridad, la propiedad y la resistencia a la opresión; y, finalmente, el principio de toda soberanía reside esencialmente en la nación, y ningún individuo ni corporación puede ejercer autoridad alguna que no emane precisamente de aquella, para que se vea cuán henchido de doctrina está el republicanismo y cuán grandes trabajos le están reservados."

Los Sardanés

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

El programa de sardanes que la notable oïlla emporfènica "La Principal de Perolada" executarà demà, diumenge, en les tres ballades que ha organitzat aquesta entitat sardanística, són els següents:

Matí, a un quart de dotze. Plaça de la Casanova del Paro: "Dancant ballets", Sobirà; "Bell esguard", Bataller; "La sardana del jovent", Alfonso; "La font de l'Albera", Morera; "Noies de Figueras", Pi; "Abrilenca", Blonoh.

Tarda, a dos quarts de sis. Centre Moral del Poble Nou (Pujades, 176), en col·laboració amb la Joventut Sardanista del Centre:

"Records de Vilafant", Comas; "Vesperejant", Fabra; "Marinada", Pérez Moya; "El senyor Esteve", Morera; "Fum, fum, fum", Garganta G.; "La noia malinera", Blonoh.

Nit, a les deu en punt. Ateneu Democràtic del P. N. (Wad-Ras, 208):

"Mallnada", Guanter; "Xiroia", Serra; "Ezveures i balladrea", Toldrà; "Fantàstic", Blanch; "Matí a muntanya", Galadí; "A sol balent", Morera.

FOMENT SARDANÍSTIC ANDREUENO

Aquesta entitat donarà demà, diumenge, a les sis de la tarda, una ballada de sardanes que anirà a càrrec de la oïlla La Principal Barcelonina i que tindrà lloc a l'Agrupació Esportiva Sagrera (Cul Jarro), Sagrera, 221.

Els Tribunals

QUALIFICACIÓ FISCAL

El fiscal ha qualificat la causa seguida pel Julgat de Vic contra Francesc Sola Minto, acusat d'assassinat frustrat.

El fiscal, on les seves conclusions provisionals qualifica el fet de la següent manera:

El processat Francesc Sola Minto, fill de Francesc Parés, i amb el fi de poder heretar els béns d'aquests, la nit del 20 d'abril de 1929, després de beure unes quantes copes de vi a la Cooperativa de Sant Pere de Torelló,

El Teatre

Carnet teatral

Hom s'ha demanat si la mort de Sergi Diaghilev no comportaria la desaparició dels ballets russos que ell va revelar al públic occidental. Sembla que, sortosament, les coses no van pas per aquest camí. A Rússia s'està creant actualment una novíssima forma de ballet, que té molt poc a veure amb l'obra de Diaghilev, i encara menys amb les teories clàssiques que ens ha donat a conèixer la Pavlova.

El nou ballet rus té per objecte fer una cosa forta, sana, viril. Un "all mancle, guerrier, optimista". Els nous orientadors del ballet rus predeuen gairebé totalment del concurs de les dones.

"Allament, als Champs-Élysées de París es van presentar dimecres els ballets russos de Vera Nemchinova, els quals, segons el crític de L'Intransigeant, proven que s'obre un nou escenari per tots els que vulguin continuar la defensa i la il·lustració d'un art meravellosament entre tots."

H. R. Lenormand està escrivint una obra sobre Elisabet d'Anglaterra. Lenormand usa el seu procediment habitual de dividir l'obra en un gran nombre de quadros.

Alguns autors parisenços, secundant l'actitud d'Henri Jeanson, han decidit no deixar representar llurs obres per cap dels autors que, sota qualsevol pretext, hagin prestat llur concurs a profit de la Casa dels guàrdies de la finca de qualsevol de les organitzacions de la policia.

Ha arribat a Europa el cèlebre cantant de jazz, l'americà A. Johnson, que el nostre públic coneix gràcies al film parlant.

A Johnson debutarà a l'Empire de París i cobrarà 60.000 francs diaris, quantitat que ni el malicós Maurice Chevalier ha cobrat mai a França.

Legim que la primera estrena que Boris Borris oferirà al públic de Barcelona, al Teatre Nou, serà La espada del hidalgo, drama en vers, de Fernand Ardevin.

A Moscon s'està representant actualment un ballet titulat Salt d'acer. Es tracta, simplement, d'un capítol de la història econòmica de la nova Rússia. Es divideix en onze escenes, que comprenen els primers anys de la revolució i les explicacions de la manera com Rússia s'ha pogut elevar d'una situació caòtica a la posició actual.

L'obra, com es pot veure, té un abast purament polític.

Una notícia una mica estranya. A Viena s'acaba de fundar un teatre americà. El seu objecte és representar exclusivament obres d'autors americans, l'acció de les quals transcorri "precisament" a Amèrica.

La companyia del Novel·lats està assajant la comèdia en tres actes de Santiago Rossinyol "Miles Barceloneta".

NOTES OFICIOSES

LA CANTATRIU CECILIA GUBERT A L'ATENEU BARCELONÈS

Avui, dissabte, a les set de la tarda; a l'Ateneu Barcelonès, se celebrà l'anunciat concert a càrrec de la cantatriu senyoreta Cecilia Gubert, acompanyada al piano pel mestre Vallibera. L'alta qualitat del programa i dels concertistes fa esperar una bella sessió d'art.

TEATRE GOYA

De veritable triomf és pot qualificar l'èxit obtingut pel programa del Teatre Goya. Ramiro Márquez, el cantor argentí tot ànima, agraït extraordinàriament; Concepció Rubí, la ballarina procedent del Liceu, així com Olivares, l'extraordinari il·lusionista, i Artell i la Guitarra foren també ovacionats pel públic; un número, verament deliciós fou l'interpretat per aquestes franceses que es diuen Denis André i Giane Lyl, i Emilia Giribes, el rossinyol que promet dies de glòria a l'art líric.

La bellíssima clownessa Mercè i el famós Guerra produïren la hilaritat del públic amb el seu número verament extraordinari.

Martha, l'escultural egípcia excèntrica, agraït també molt; com a final de festa, els balls russos, dels quals és primera ballarina Rosel Hil i Pelmen, foren també del gust del públic, que subratllà amb grans ovacions el seu art depurat i magnífic.

Jesús Salvatoré, el fenomenal tenor gal·lec, produí extraordinari entusiasme, i promet d'ésser molt aviat un dels asos del cant.

TEATRE POMPEIA DE GRACIA

Per a aquesta nit es prepara al Teatre Pompeia, de Gràcia, una extraordinària representació teatral, a càrrec de la Penya Alioli, amb la cooperació de l'eminent primer actor del dit Col·leu, En Joan Fornaguera, i de les notables actrius senyores Fuiol, Prats i Sagil-Barba. L'obra escollida ha estat la xiroia i aplaudida comèdia en tres actes i en prosa titulada "Les delícies de la llar", original del conegut escriptor francès Maurice Hennequin, traduïda al català per En Joan Vila.

ROMEO

Demà, diumenge, a la primera funció de la tarda, es representarà per darrera vegada en el festival el magnífic espectacle napolità en tres actes i disset quadros "Els pastorets", que amb la seva fastuosa presentació constitueix l'obra preferida de la mainada. Els nous escenaristes amb boniques bossetes de bombons.

A la segona sessió i a la nit es posaran en escena, també per darrera vegada en diumenge, les aplaudides obres "Amor en flor..." i "La sorpresa d'Eva".

Per tal de fer-se càrrec de l'interès que encara aquest programa cal que consti que diumenge passat tingué la virtut d'omplir el teatre i que quedaren exhaurides les entrades i les localitats, tant a la tarda com a la nit.

TALIA

La represa de la famosa i emocionant obra "La presonera" al xamós Talia ha constituït un nou i senyalat triomf. La eminent primera actriu Mercè Nicolau ha encarnat de manera perfecta el difícil rol d'Anna Maria, i constitueix un personal triomf la seva interpretació. No cal dir que els altres valuosos elements d'aquest teatre: Visita López, Antonieta Morató, Antonia Casanoves, i senyors Sierra, Teixidor, Alarma, etc., cooperaren com sempre a l'impecable conjunt. "La presonera" es representarà avui a la nit i demà, diumenge, tarda i nit.

Per a aquesta tarda s'ha confeccionat un cartell verament popular, a base de la xiroia comèdia "De qui és el fill?" i de la grandiosa obra de Màntua "El paradís artificial", presentada amb tota propietat i riquesa, com quan s'estrenà.

POLIORAMA

L'estrena de "El club de los chiflados" al teatre de la Rambla ha estat un dels èxits més grans que podien oferir-nos els distingits artistes còmics Sepúlveda i Mora.

Des de dimecres, en què s'estrenà, l'èxit d'aquesta producció francesa, admirablement adaptada a l'escena castellana per Cadenas i Gutiérrez Roig, els mestres indiscutibles en aquests afers, ha anat en augment, i és d'esperar que aviat no quedarà cap aficionat al teatre a Barcelona que no hagi saborejat les escenes, plenes d'humorisme i gràcia, de "El club de los chiflados". Un club — dit sigui de passada — amb pocs, però bons socis.

Avui, dissabte, Sepúlveda i Mora oferiran dues representacions d'aquesta obra, en funcions de tarda i nit.

NOVETATS

L'illustre comediant J. Pous i Pagès, autor de tantes obres aplaudides, ha lliurat a l'empresa del Novetats la seva darrera producció escènica, la comèdia en tres actes "Vivim a les palpetes".

Pous i Pagès, que des de fa molt temps contribueix en primera línia a mantenir i acreixere el prestigi del teatre català i a encarrilar-lo per nous, més humans i universals camins, ha escrit una obra que, sense tènere la marca rítmica i ascendent del seu teatre, assenyalava una nova modalitat en la seva producció escènica, aportant-li les inquietuds i els problemes del moment actual amb la visió i els procediments del modern teatre europeu.

"Vivim a les palpetes", que ha tingut un singular èxit de lectura, es posarà en assaig immediatament.

L'estrena de la nova comèdia del mestre J. Pous i Pagès constituirà, sense cap mena de dubte, un esdeveniment teatral. L'admirable obra literària del celebrat autor de "L'endemà de bodes", "Rei i senyor", "Senyora avia vol marit", "Puput o el joc de l'amor i l'interès" i tantes altres, així ho fa esperar. Una estrena o una reposició de l'illustre comediant J. Pous i Pagès és sempre una festa senyalada en els annals del teatre català.

GUERRA I PAU

GUERRA I PAU

amb el cinquanta per cent de descompte

El ball a benefici del "Dot de la Modista"

Se'n prega la inserció de les següents ratlles:

"Brillantíssim promès de veure's el gran ball que a benefici del 'Dot de la Modista', que se celebrarà aquesta nit, al Saló Emporium."

La gran demanadissa d'invitats i les excel·lents impressions que continuament recullen els organitzadors, fan preveure que l'èxit d'aquest ball és pot donar per descomptat i és molt possible que superi el formidable "sucess" obtingut amb el Ball de la Modista, celebrat el 18 de desembre darrer, al mateix Saló.

GUERRA I PAU

primera obra de la Biblioteca Popular de LA PUBLICITAT

Les persones que abonaran un semestre, obtindran els quatre volums de la gran novel·la de LEO TOLSTOI

GUERRA I PAU

amb el cinquanta per cent de descompte

El ball a benefici del "Dot de la Modista"

Se'n prega la inserció de les següents ratlles:

"Brillantíssim promès de veure's el gran ball que a benefici del 'Dot de la Modista', que se celebrarà aquesta nit, al Saló Emporium."

La gran demanadissa d'invitats i les excel·lents impressions que continuament recullen els organitzadors, fan preveure que l'èxit d'aquest ball és pot donar per descomptat i és molt possible que superi el formidable "sucess" obtingut amb el Ball de la Modista, celebrat el 18 de desembre darrer, al mateix Saló.

LES ARTS

PETER CORNELIUS

Aprofitarem l'ocasió que ara fa cent anys que el rei Lluís I de Baviera encarregà a Peter Cornelius la decoració mural de l'església de Sant Lluís a Munic, l'arquitecte de la qual fou aquell Gaertner, que aleshores passava per ésser el cap de l'escola dita "romàntica" en l'arquitectura, per fer algunes consideracions respecte al dit Cornelius, que ens sembla que estaran, en el fons, molt més relacionades amb les qüestions o problemes adients del que apar al primer moment. Això sense passar per alt que encara que no posseïssin aquesta actualitat momentània, aquelles composicions foren igualment mercedoroses de l'anàlisi: pensis només que una sola, el "Judici final", és, tant per les dimensions, 27 metres d'alçada per 13 d'amplària, com per la grandesa i profunditat de la concepció, una de les poques obres produïdes al segle passat que obliguen a esmentar, sense per això caure en la hiperbole, un artista tan gran com Miquel Àngel.

Es un aspecte força curiós de la canvia de l'apreciació crítica condicionats per l'evolució de les escoles i teories estètiques, el considerar els arts i baixos que la valoració, tant d'aquesta com d'altres obres del mateix Cornelius, ha passat successivament en els judicis dels artistes i crítics. Per a fer-se càrrec de la gran importància que aquestes valoracions tenen per a la història de la cultura hom ha de pensar només que després que el "Classicisme" dels Menges i Carstens havia combatut en nom de la Raó i altres principis "eterns i universals" la precedent escola del Rococó per la seva disbaixa sensual i amanerada i pel seu culte exclusiu de la "gràcia" superficial, i que el grup dit dels "Nazarens" oposà més endavant als principis del Racionalisme clàssicista els principis "romàntics" de la irracionalitat, de la inconsciència i del misticisme; que hom pensí a més que aquestes dues tendències antisensualistes que amb tanta energia i convicció reaccionaren contra el Materialisme del segle XVIII foren unificades de particularíssima manera per aquest Peter Cornelius; pensis tot això i hom comprendrà a l'instant la violència amb què havien d'atacar i combatre aquest artista els adherents d'aquelles tendències que resuscitaven, tant el dit Materialisme ideològic com les intencions pictòriques del "Barroc" i del Rococó, o sigui els "realistes" i els "impressionistes".

Hom troba encara avui gent poc al corrent de l'evolució i de les teories modernes, que continuen repetint els atacs i els judicis despectius dels contraris de l'artista que ara estem comentant. Però aquests atacs, que aleshores, en els temps ja de passats del realisme sensualista i de l'impressionisme cren naturals i explicables, aquests atacs són avui, en el temple del Simbolisme i de l'Expressionisme, en els dies de la Nova objectivitat, del Surrealisme i del Constructivisme abstracte, un grotesc anacronisme revelador de tanta ignorància com incomprensió.

Com a proves d'això esmentarem tant l'evolució d'un artista tan significatiu com Meidner, com els treballs històrico-teòrics de Paul Ferdinand Schmidt en què aquest escriptor revisa els resultats unilaterals de Muther i Meier Graebe o bé el llibre de Roh "Nachexpressionismus" i sobretot el recentíssim del meu admirat amic doctor Friedrich Lübbecke, "Vom Nazarenertum zur Sachlichkeit", "Englert & Schlosser Verlag", Düsseldorf.

No ha mancat tampoc qui maldés per fer creure que aquesta escola "nazarena" era quelcom, pels seus defectes, típicament alemany; però aquesta escola no ha produït res consistent, perquè aquesta escola fou un aspecte internacional de l'evolució de l'art europeu, del qual hom en troba exemples tant a Rússia com a Espanya i des dels Països Escandinaus fins a Itàlia i compta a França amb nombrosos representants, entre ells individualitats tan respectables com Hippolit Flandrin i Chénard. I si bé els millors representants d'aquesta escola "nazarena" foren alemanys, això no sorprèn gens en pensar com s'acordaven amb les intencions d'aquesta escola els trets més característics de l'art i la cultura d'aquell país: els dots dibuixístics, de l'una banda, i de l'altra aquella inclinació a les especulacions metafísiques, que ha fet que, com escriu l'anglès Henri Thomas Bucke, "Alemanya hagi donat més grans pensadors al món que no pas totes les altres nacions plegades".

Tornant ara a Peter Cornelius, en donarem unes curtes notes biogràfiques, que no creiem que siguin ací desplaçades, encara que procurarem no caure en minúcies innecessàries. Aquest pintor nascut a Düsseldorf el dia 23 d'octubre de 1783 i fou més endavant deixeble del seu pare, que era professor a l'Acadèmia, en la qual ciutat va residir fins que l'any 1809 s'establí a Frankfurt a. M., on visqué tres anys. Les obres que produí durant aquesta tongada són una prova evident que Cornelius dominava totes aquelles fines "pictòriques" del "mètode" més refinat, que fan encara més memorable aquella frase que molt més endavant digué Cornelius al pàrter

Que hagin estat nombrosos els atacs a Peter Cornelius sortit del pale que preten tenir el monopoli de la "claredat", no té res de sorprenent. No fa pas molt, per exemple, que Mr. Henri Focillon l'ha tret, en el llibre "La Peinture au XIX siècle", ("Retour à l'Antique, Romanisme"), dels "Manuels d'histoire de l'Art", de can Laurens, el que en aquestes decoracions muniquestes el "charme" (aquest fatal "charme" amb el qual es preten excusar tantes miserables banalitats) es perdria per a fer lloc a una austeritat sacerdotal. Tot deixant de banda el que aquesta "austeritat sacerdotal" ens apar que està més adequada en una decoració d'església representant el "Judici final" que no pas el "charme" i la gràcia, confessant que estem segurs que aquest aspecte defecte, segons el punt de vista francès, hauria estat pres com un gran elogi per a aquest Peter Cornelius, que creia que: "l'art no és un confit sinó un dolç per a rics i els grans, sinó un aliment sòlid i substancial per a tothom".

M. A. CASSANYES

ALFRED CISQUELLA I LA SALA PARES

Per esvair alguns rumors, la Sala Pares fa públic que el pintor Cisquella continua tenint un contracte amb l'esmentada casa, amb caràcter d'exclusiva. El dit contracte fou renovat fa uns quants dies.

EXPOSICIO DE JOAN SERRA

Manquen només vuit dies per a la inauguració de l'exposició de Joan Serra, l'interès que aquesta ha produït és molt notable. Serra, en la seva segona exposició, està a un gran nivell en els seus paisatges, bodegons i figures. En els paisatges ens ofrerà diferents aspectes amb preferència dels suburbis, que són els temes preferits de Serra. Així mateix, paisatges i marines de diferents indrets de Catalunya. En les figures és fàcil notar, sens dubte, en quatre o cinc nous; completaran l'exposició bodegons. Amb motiu de l'exposició d'En Serra hom creu que a la Sala Pares se celebraran alguns concerts i conferències.

GALERIES LAIETANES

Avui, a les cinc de la tarda, s'inauguraran a les Galeries Laietanes les exposicions de pintura dels artistes senyors Mauricio de Vassal (príncep de Moldàvia), Olivet Legares, Mateu i Pla, 6, exposició dels "Conceadors de les Arts", i Josep Prim.

CONCURS DE PORTADES

Editorial Cent S. A. obre un concurs de portades, a partir d'aquesta data, al qual podran acudir tots els pintors i dibuixants espanyols i hispano-americans, per a premiar-ne una, destinada a figurar a l'edició espanyola de la celebrada novel·la de Sinclair Lewis "Babbitt". Aquest concurs es regirà per les següents bases:

Primera. — El dibuix de les portades ha de tenir un sentit al·legòric que interpreti, d'una manera original, l'assumpte de la novel·la, per a la qual cosa Editorial Cent S. A. facilitarà, a les seves oficines, a tots els concursants que ho sol·licitin, una fulla impresa amb un resum de l'argument.

Segona. — La portada podrà el·lègic text, convenientment distribuït: "Sinclair Lewis. — "Babbitt". — Cent". El tipus de lletra emprat — encara que de l'última manera estètica de l'autor — ha d'ésser perfectament clar i, en general, les portades, expressades amb una orientació i esperit moderns.

Tercera. — El format de les portades ha de subjectar-se a les dimensions següents: 16 1/2 x 40 en pàgina perduda; i hauran de fer-se aqueselles a tres tintes planes com a màxim, i sobre cartó.

Quarta. — Editorial Cent S. A. concedirà un premi de 300 pessetes a la millor portada. Aquest premi no podrà, en cap cas, declarar-se desert, i s'atorgarà íntegrament a un artista. Cada concursant només podrà presentar una portada.

Cinquena. — L'autor de la portada que Editorial Cent S. A. declari següent en mèrits a la premiada, rebra l'encàrrec de dues portades, corresponents a dues obres en preparació, i li serà pagat per cada una dos pessetes. I a l'autor de la que sigui jutjada en tercer lloc, Editorial Cent S. A. n'hi encarregarà també una altra, sota el pagament de l'esmentada quantitat de dos pessetes.

Sisena. — Editorial Cent S. A. es reserva el dret a celebrar una exposició pública de totes les portades que es presentin al concurs.

Setena. — Els treballs hauran d'adreçar-se a: Editorial Cent S. A., Velázquez, 46, Madrid, i aniran signats per l'autor, amb el nom o amb pseudònim. Per a acompanyar-los, n'hi haurà prou amb una simple lletra.

Vuitena. — El Jurat qualificador de les obres presentades al concurs el compondrà el Consell d'Administració d'Editorial Cent S. A.

Novena. — El termini d'admissió dels treballs acabarà al dia 15 de març d'aquest any, a les dotze del matí.

Desena. — La portada premiada quedarà de l'exclusiva propietat de l'Editorial Cent S. A., la qual podrà fer-ne ús per a tots els fins de propaganda de la novel·la "Babbitt", de Sinclair Lewis.

Ozena. — Les portades podran recollir-se cinc dies després de fer públic el fall Editorial Cent S. A.

Madrid, 22 de gener de 1939. — Per Editorial Cent S. A., R. Giménez-Siles, gerent.

LES ARTS

TRES

"La Masia Catalana"

per M. P. Santdiumenge. — Llibreria Catalònia, 1939

La Llibreria Catalònia repren, amb aquesta monografia, la col·lecció iniciada amb "El noble xinès" de Joan Sars. Volums on la part gràfica, abundosa i ben triada alhora, reproduïda en forma impecable, constitueix el cos principal. La brevetat forçosa de l'estudi amb què comença el llibre obliga, però, l'autor a guanyar les virtuts de l'especialista. M. P. Santdiumenge tenia, doncs, una tasca difícil a complir. Se n'ha sortit. Amb un estil viu i líric que no exclou pas la documentació.

Santdiumenge, amb l'auxili d'una bibliografia potser no molt nombrosa però ben eficaç, ha escrit la història de la casa rural catalana. A través del seu estudi veiem les influències ètnico-històriques i geogràfiques que determinen la varietat de les masies a despit de "les constants de la vida agrícola". L'arquitectura és un bon mirall de pobles. Testimoni humà indubitable, va marcant els diferents matissos de la vida col·lectiva. Si la moda serveix a un professor alemany per establir la història dels costums, no ens pot sobtar el significat transcendental que la masia pren sota els ulls que li fan revivir la seva evolució.

La monografia de M. P. Santdiumenge plaurà, per la seva orientació, al lector profa tant com a l'estudiat. La seva prosa, vorejant els magnífics gravats que formen una vera "antologia de la masia catalana", haurà subratllat amb claredat i justícia un dels aspectes més inconfusibles de la nostra arquitectura civil.

T. G.

MERIDIANS

per FOCUS

Informació catalana

* Monografies Mèdiques. — Avui s'ha posat a la venda el fascicle 34 de Monografies Mèdiques, que tracta del Diagnòstic i tractament de l'esterilitat femenina (primer volum). N'és autor el doctor Joan Vanyell.

Informació universitària

EL TE D'AQUESTA TARDA AL RITZ

Aquesta tarda, a dos quarts de sis, tindrà lloc als salons de festes de l'Hotel Ritz el te que els estudiants de la Federació Universitària de C. i B. dediquen als companys forasters que es troben a Barcelona.

Donada la gran demanada que s'ha fet de tiquets, hom preveu un èxit inigualat fins avui en aquesta mena d'actes.

UNA CONFERENCIA

Dimarts vinent, dia 29, a les set de la tarda, el professor d'Història d'Art de la Universitat de Bucarest, Al. Tziga-Sacurac, director del Museu Nacional de Romania i comissari d'aquell país a la nostra Exposició, donarà una conferència sobre "L'art de Romania". Anirà acompanyada de projeccions.

EL NOMENAMENT DEL DOCTOR BELLIDO

A la Universitat s'ha rebut el nomenament de catedràtic de Terapèutica de la nostra Facultat de Medicina, a favor del doctor Jesús M. Bellido.

LA JUNTA DE BEQUES

Per al vinent dia 31 ha estat convocada la reunió de la Junta de Beques d'aquesta Universitat, sota la presidència del rector.

TITOLS DEL BATXILLERAT UNIVERSITARI

Pel rector han estat signats els següents títols del Batxillerat Universitari: Secció de Ciències, a favor de Jordi Balaguer Tort. Secció de Lletres,

(En el gravat: Pintura d'Ives Tanguy.)

LES ALES ESTESES

S'ha posat a la venda

LA CIUTAT DE LA POR

— PER —

JOAN CRESPI I MARTI

SEGON PREMI DEL CONCURS DEL A. E.

DE VENDA:

LLIBRERIA CATALONIA

Plaça de Catalunya, número 17.—BARCELONA

Ives Tanguy. — Són els corrents d'aire dels castells encimats, són les formes estranyes dels núvols, són els elements abandonats i en els quals al punt de migdia, no ho asseguro, dansen les notes estèries del sol, que són del domini de Ives Tanguy — diu, Robert Denos. "Aquest brutot coneix bé els corbells de la forest. Clou els ulls per perdre's-hi. Hi dorm, sobretot. Sonni meravellós, entre les herbes folles, sobre la molsa per on corren els insectes de color. És ell que ha penjat grosses llanternes a les banyes dels bous per conduir els grans vaixells als esculls, on s'han de perdre".

* Blok. — És el nom del grup de pintors cubistes o neo-cubistes: polonesos, constructivistes i plasticistes. Segons llurs principis, no és sinó saber interpretar el ritme de la seva època que el pintor en crea l'art. Tenen com a guies Fernand Léger i Ozenfant. Entre els més assenyalats hom esmenta: Rafalowski, Grabowski, Stancuski, Szecinski, etc. Entre els arquitectes del Blok que segueixen Le Corbusier són essencials: Lachert i Syrkus. Rafalowski és gairebé un purista. Anant al grup polonès de l'Escola de París són ben coneguts els noms de Ksling, Marcousis, Mondzain, Menkes, Hechi, etc.

* Telegrams. — Tirmova, 24 gener 1939. — A Roman, al peu de l'Iske (Bulgària) ha estat detingut un jueu, pel que sembla foll, el qual recorria els carrers del vilatge tot nu i cridant d'una manera gairebé inintelligible i en llengua estrangera: "S'han aixecat els carlins! S'han aixecat els carlins!" El director de l'Institut Freopàtic Central ha intentat, inútilment, interpretar el sentit d'aquests mots. El professor d'història Vratza hi ha cercat al·lusions històriques i polítiques dintre Bulgària mateix. A Sèrbia i àdhuc a França i a Itàlia. El cognom del jueu, però, espanyol i no pas sàrdi, i la llengua amb què llança els seus crits, fa creure en un fenomen autèntic de comunicació mental a distància sobretot si es confirma que una branca de la família del foll singular s'establí fa cinc segles a Espanya i no se n'ha mogut.

Recorda els seus temps d'actuació a l'Associació d'Estudiants i diu que la més alta execució de l'Associació actual és la de continuar la gloriosa actuació escolar, social i política d'aquella altra a la qual ell pertanyia.

I entra de seguit al tema de la seva conferència.

"Potser — diu en començar — jo no puc ostentar altre títol que parlar de la Declaració dels Drets Internacionals de l'home, que el d'haver estat testimoni presencial i element actiu d'aquesta famosa declaració aprovada per l'Institut del qual formo part en la seva sessió de Nova York.

El Dret Internacional, abans de 1914, era com un clos, un tancat, on només els Estats tenien cabuda, fons la que fos la seva constitució interna. No era possible que dintre d'aquest clos poguessin entrar ni tenir-hi drets altres categories humanes que l'Estat.

Els homes públics i àdhuc els juristes només laboraven per la sobirania absoluta d'aquest Estat.

Amb aquesta sobirania, cada vegada més puixant, el clos de l'Estat, com a única anella amb dret a estar amb contacte amb altres Estats, s'anava fent més intens, i totes les altres categories amb drets naturals a respectar quedaven ofegades, quedaven excloses de tota garantia i de tota protecció.

De fet, doncs, el dret de gentes venia a ésser un dret adjectiu, sense cap substantiu. Era com una mena de dret penal, sense policia, sense guàrdia civil, sense força coercitiva.

El doctor Trias recorda una frase del seu pare, el doctor Trias i Giró, a propòsit de l'eficàcia del Dret Internacional. Aquest dret — deia — és com un paraigua. Té eficàcia pràctica per a la pluja menuda. En canvi, no serveix de res davant d'una pluja massa forta. En 1914, tota l'obra acomplerta en el terreny del Dret Internacional no va servir de res.

Parla després dels dos principis fonamentals del nou dret de gentes: el respecte a la llibertat individual i el respecte a la llibertat col·lectiva.

"En el moment solemne en què els aliats, en 1917, es dirigiren als Estats Units demanant-los ajut, els dos principis del respecte de la llibertat individual i de la llibertat col·lectiva foren la base de la memo-

Conferència del doctor Josep Maria Trias de Bes a l'Ateneu Barcelonès

Ahí, a les set del vespre, tingué lloc a l'Ateneu Barcelonès l'important conferència del doctor Josep Maria Trias de Bes, catedràtic d'aquesta Facultat de Dret i membre de l'Institut de Dret Internacional.

La conferència havia estat organitzada per la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics. La sala d'actes de l'Ateneu estava plena de gom a gom i s'hi veien nombroses personalitats del nostre món universitari, polític i científic. Hi havia, naturalment, nombrosos alumnes i ex-alumnes del doctor Trias de Bes, desitjosos d'escollir l'autoritzada paraula de llur jove mestre tractant un tema tan transcendental com "La declaració internacional dels drets de l'home", aprovada a Nova York l'any 1949 per l'Institut del qual el conferenciant forma part.

El senyor Lluís Comes, abans de presentar l'il·lustre conferenciant exposà la tasca acomplerta per la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics i el programa cultural que es proposa seguir després d'aquesta. Després elogià la personalitat del conferenciant al qual presenta com un gran professor i sobretot com un gran amic dels estudiants. Acte seguit pren la paraula el conferenciant.

El doctor Trias de Bes comença regirant les paraules del president de la Secció de Dret de la F. C. d'E. C. i comenta amb paraules plenes d'emoció, de cordialitat i d'elevat sentit liberal el qualificatiu que li ha estat donat d'amic dels estudiants.

"Jo sempre he cregut — afegeix el doctor Trias de Bes — que la tasca del mestre de la Universitat ha d'estar inspirada per la idea de suprimir la tarima i de fer del professor un company dels estudiants."

Recorda els seus temps d'actuació a l'Associació d'Estudiants i diu que la més alta execució de l'Associació actual és la de continuar la gloriosa actuació escolar, social i política d'aquella altra a la qual ell pertanyia.

I entra de seguit al tema de la seva conferència.

"Potser — diu en començar — jo no puc ostentar altre títol que parlar de la Declaració dels Drets Internacionals de l'home, que el d'haver estat testimoni presencial i element actiu d'aquesta famosa declaració aprovada per l'Institut del qual formo part en la seva sessió de Nova York.

El Dret Internacional, abans de 1914, era com un clos, un tancat, on només els Estats tenien cabuda, fons la que fos la seva constitució interna. No era possible que dintre d'aquest clos poguessin entrar ni tenir-hi drets altres categories humanes que l'Estat.

Els homes públics i àdhuc els juristes només laboraven per la sobirania absoluta d'aquest Estat.

Amb aquesta sobirania, cada vegada més puixant, el clos de l'Estat, com a única anella amb dret a estar amb contacte amb altres Estats, s'anava fent més intens, i totes les altres categories amb drets naturals a respectar quedaven ofegades, quedaven excloses de tota garantia i de tota protecció.

De fet, doncs, el dret de gentes venia a ésser un dret adjectiu, sense cap substantiu. Era com una mena de dret penal, sense policia, sense guàrdia civil, sense força coercitiva.

El doctor Trias recorda una frase del seu pare, el doctor Trias i Giró, a propòsit de l'eficàcia del Dret Internacional. Aquest dret — deia — és com un paraigua. Té eficàcia pràctica per a la pluja menuda. En canvi, no serveix de res davant d'una pluja massa forta. En 1914, tota l'obra acomplerta en el terreny del Dret Internacional no va servir de res.

Parla després dels dos principis fonamentals del nou dret de gentes: el respecte a la llibertat individual i el respecte a la llibertat col·lectiva.

"En el moment solemne en què els aliats, en 1917, es dirigiren als Estats Units demanant-los ajut, els dos principis del respecte de la llibertat individual i de la llibertat col·lectiva foren la base de la memo-

a favor de Manuel Gallifa Sabotit i Joan Roselló Veny.

MATRICULA D'HONOR

Pel rector ha estat signada una matrícula d'honor a favor de Francesc Real Fontova.

VISITES AL RECTOR

Abir visitaren el rector el regidor senyor Ponsà per a parlar-li dels assumptes de l'Institut Maria Cristina, i el catedràtic de Farmàcia, de Madrid, doctor Castro.

AUTORIZACIO A ESCOLES

NO OFICIALS

El rector ha autoritzat els expeients per a escoles no oficials instruits a instància de Maria del Carme Coll i Bori, Concepció Pagès i Ruat, Coloma Felibadaló i Pujol i Paueta Sanz.

FONDA SIMON

Re on menar la millor coedificació. Saló per a banquets. Esportista. 6, i Vídua. 12. Tel. 1999

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT

RETENEN OUBROAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEN

Cultura

Avui diària, a les set del vespre, tingué lloc a l'Ateneu Barcelonès la conferència del doctor Josep Maria Trias de Bes, catedràtic d'aquesta Facultat de Dret i membre de l'Institut de Dret Internacional.

NOUVEAU LES CIGARETTES MERZ

ORIENTALS REPRESENTANTS

De venda a tota la bona estanca

Detalls

La guàrdia civil de Riudorols ha detingut el veí d'aquella vila, Faustí Jorquera Soler, reclamat pel jutge de Tarragona per a sotmetre la pena subsidiària equivalent a la pena de 456 pessetes en concepte de defraudació d'alcòhol.

Ha estat detingut a Setcases Joan Hilla Barceló, per haver maltractat a Magdalena Gardell Gras, sot al lloc anomenat "Gordaja".

La guàrdia civil detingut a Josep Murgó, habitant en una casa de camp del Mas Serra, de Sant Cristòfol, a la Baronia de Rialp, el qual estava acusat del robatori de vint roves de patates fet al seu veí Josep Vilella.

Fou posat a disposició del jutge del partit.

Els dos subjectes que pretenien robar en una vaqueria instal·lada a la carretera de Sampedor són lladres professionals perillosos, i es diuen Joaquim Soriano Català i Enric Garin Esteve.

Han estat portats a la presó de Manresa.

Fou sorpresos per l'amo de la vaqueria, Domènec Vila, el qual fou auxiliat per diferents veïns, entre els quals pel mestre d'obres senyor Foix.

Altres

A Lleida, al carrer del Carme, Antoni Quatrecas, de vint-i-dos anys, relleu i caigut a terra; es produí ferides de pronòstic reservat. Fou assistit al dispensari municipal.

Al carrer de la Magdalena, de Lleida, sofí ferides de pronòstic reservat la nena Teresa Benet, de vuit anys, que estava jugant amb una altra nena, anomenada Joana Marten.

Des de La Jonquera ha estat tornada a França una senyora d'aquella nacionalitat que intentava entrar a Espanya utilitzant un passaport fals.

GRANOLLERS

La Creu Roja :: El començament de l'any 1929, per la brigada local de la Creu Roja s'han prestat 398 serveis, pels conceptes següents:

Assistència al dispensari, 69; assistència a la via pública, 2; socorsos, 2; transportats a l'hospital, 9; transportats als domiciliis respectius, 28; Prevenció en espectacles públics, 262; gèlens al dispensari, 26.

Ha començat a regir l'hora de tancar els comerços a les vuit, i és el tema general de les converses arreu de la ciutat, comentant-se diversament l'acord.

Després de les moltes queixes adreçades des de les columnes de "Diari de Granollers", la brigada municipal ha instal·lat novament a la Plaça Gran dos passos de pedra picada, per tal de poder travessar-la sense ficar els peus a l'aigua els dies de pluja.

Amb motiu de l'acte celebrat a Sabadell, organitzat per la Casa del Vallès, s'hi personaren diversos granollers, representants de la premsa i particulars.

Al Teatre de l'Alhambra la Joventut Alhambrina prepara una extraordinària representació teatral.

Durant la setmana passada, la Succursal de la Caixa de Pensions per a la Veïdesa i d'Estalvis, d'aquesta ciutat, ha rebut, per imposicions, pessetes 152.625'54, i ha pagat, per reintegraments, 120.256'40 pessetes.

Resulta un ròssoc a favor de les imposicions de 32.369'05 pessetes.

Sobriren 32 llibres i comptes d'estalvi nous.

GIRONA

Retolació de carrers :: L'Agrupació Cinematogràfica :: Nova orquestra :: Elecció :: Establiment de bany :: President reelegit :: Llibres :: "Trafalgar"

L'Ajuntament ha acordat de posar els noms de Jutjà de Chis, Doctor Anetller, Enric Claudi Girbal, Joan Bruguera, Emili Girbal, General Mendoza, Tomás Miras i Remensas a sengles carrers d'aquesta ciutat.

També ha acordat que les Rambles d'Alvarez i de la Llibertat tinguin aquesta sola denominació: "Rambles d'Alvarez de Castro", i anomenar Avinguda de la Llibertat el conjunt del carrer i plaça de l'Hospital i l'illa de cases entre els carrers del "Pavo" i de Mercaders.

Dijous vinent, dia 30, al migdia, l'Agrupació Cinematogràfica d'aquesta província celebrarà reunió general al saló del Teatre Principal.

S'ha constituït a Figueres una orquestra de corda integrada per 22 professors, sota la direcció del músic major del regiment de San Quintín, senyor Vallès.

Ha estat elegit president de la Junta permanent de la Cambra de la Riquesa Rústica, d'aquesta província, el senyor Carlos Camps i Armel.

El senyor Josep Encina ha sol·licitat autorització per a ocupar part dels terrenys de

A la "Real Granja Paralela" han començat els cursos d'aviació que s'han organitzat per aquest lloc.

Així doncs a la nostra vila un destacament de la nostra unitat de forasters, procedents d'altres regions i alguns d'Amèrica, que conviuen entre nosaltres i s'encenen les nostres festes, a les quals són ben rebuts i agradablement atesos.

El moviment de la Caixa d'Estalvis de la nostra vila ha estat: Llibres, comptes nous, 315; cancel·lades o retirades, 88; cobrament de llibres, 3.455; pagament de llibres, 1.519; imposicions, pessetes 903.383'94; reintegres, 831.447'19; comptes cobrats, 813.909'66; reintegres, 850.060'66 pessetes. El capital en primer de gener de 1928 era de 1.647.453'13 pessetes. Aquestes dades són una demostració clara de l'increment que cada dia més té aquesta entitat i de l'estat progressiu i estalviador de la nostra vila.

FUIGORRDA

La festa de Sant Antoni i l'Arxiu Municipal

Com d'habitual, se celebra la festa de Sant Antoni amb animació extraordinària, aprofitant els diferents actes la banda de Vergara.

Als tipics Tres Tombs hi prengueren part menys cavallers que en anys anteriors; en canvi, al ball de la nit, que tingué lloc al teatre del Casino Geret, hi assistí una gran gentada, produint-se, per la incivilitat d'uns quants, algunes petites incidències desagradables.

El dia 20 d'aquest mes tingué lloc la inauguració oficial del nostre Arxiu Municipal, un dels més rics de la Catalunya rural (se suposa que homes és superat pel de Manresa), malgrat de les nombroses sotracacions de què ha estat víctima.

Els documents més antics existents daten del segle XI, i n'hi ha referents a Puigcorbà i la seva comarca; Llívia, amb la Cerdanya alta; Bellver, amb el Baridà; la Vall de Ribes, Camprodon, Sant Joan de les Abadesses i Ripoll amb els pobles que el voltien.

Fou benefic el doctor Josep Esolusa, i a continuació tingué lloc una vetllada al teatre del Circol Agrícola Mercantil, en la qual es prodigaren els discursos, cosa extraordinària en aquest país, no regatejant-se els aplaudiments als prolegats nistes.

Amenitzà l'acte un petit Orfeó, que ha sabut improvisar el reverent Antoni Monsó, fent-nos escoltar boniques cançons, algunes d'elles compostes pel reverent Monsó, com "El dimoni escaut" i "La molinera i el forner", que foren molt celebrades.

VALLS

Camplonats provincials de Cross-Country :: Lluís Companys, conferenciant :: Un monument, Notícies diverses

Dijumenge passat va celebrar-se el campionat provincial de Cross-Country, organitzat per la penya "Ben Forjats", del Valls Deportiu.

El trajecte comprenia set quilòmetres d'un camí ple de dificultats, per bé que no fos el més adient per a aquesta mena de carreres.

El campionat va tenir dues fases o parts: una reservada als nois i l'altra a seniors i juniors.

La primera fou guanyada completament pels atletes dels "Ben Forjats", per l'ordre següent: Francesc Oller, Gumerind Ferrer, Pau Zamora i Agustí Monconill. En cinquè lloc es classificà Gerdald, del Gimnàstic de Tarragona.

El campionat pròpiament dit, o sigui el dels atletes ja breuats, fou un doble triomf del Reus Deportiu: l'individual mitjançant l'esforç del seu inscribit Emili Martorell, i el social, gràcies a l'actuació intel·ligent de tot el seu equip. Cases, del Gimnàstic, favorit de la prova, es classificà a tercer.

Participaren al campionat atletes del Reus Deportiu, Gimnàstic de Tarragona, Els Ploms, R. Aulic C. i l'entitat organitzadora.

El públic s'interessà vivament per la carrera. El fet de celebrar-se durant el matí del diumenge contribuï a què fos extraordinari el nombre de persones que acudí al camp del Passeig de l'Estació.

El senyor Joan Cases donà la sortida als corredors de les dues esmentades carreres.

Dijumenge vinent, dia 26, l'ex-diputat per Sabadell, senyor Lluís Companys, donarà una conferència a la Societat Agrícola.

Tema: "El Sindicat Agrícola i la seva influència econòmica i social".

"Els Amics de l'Art i la Història de Valls" han dirigit una instància a l'Ajuntament, per demanar que prengui la iniciativa de bastir un petit monument a l'escriptor Lluís Bonifàs, amb motiu d'escaure's el segon centenari de la seva naixença a primera del mes d'enguany.

Molts mesos ençà, la manxa agrupació a Valldemanyà fou celebrada amb molta festa.

Aquesta dies es reforçada l'esforç del nostre port, darrera dels carrabiners, col·locant a l'entrada molt grossa per tal d'evitar el desgast produït per la mar de llevant.

CANET DE MAR

Joan Puig i Ferrer a l'Ateneu Obrer

Demà, diumenge, dia 26, a les cinc de la tarda, l'Ateneu Obrer celebra una vetllada teatral a honor del novel·lista i dramaturg Joan Puig i Ferrer.

Es representaran dues obres de l'insigne literat: "El gran Aleix" i "Drama d'humilis", pel quadre escènic de la dita entitat.

Puig i Ferrer donarà una conferència, dissertant sobre el tema: "La casa sense llibres".

Es d'esperar que la sala d'actes de l'Ateneu es vengui aplegada de públic, avid d'escoltar l'autoritzada paraula del nostre novel·lista, i admirar dues de les seves millors produccions escèniques.

SANT PERE DE TORELLO

Mort sentida

El dia 23 d'aquest mes morí en aquesta vila el jove Carles Moles Espuna, corresponent de LA PUBLICITAT.

La seva mort ha estat molt sentida pels seus amics i coneguts, puix que gaudia de moltes simpaties entre els que, com ell ho era, són amics de la literatura i de la premsa catalana.

Rebi la seva esposa i família el nostre més sentit condol.

CARDONA

Noves diverses

Còm tots els anys, s'ha celebrat la festa de Sant Antoni amb gran animació en el veí agregat de La Coromina.

A la reunió general celebrada a la Germanada de Socors Moltos Sant Esteve Proletari, fou nomenada la següent Junta:

President, Magí Allés; vice-president, Ramon Anglés; secretari, Joan Rovira; vice-secretari, Ramon Vilajussana; tresorer, Ramon Estruch; vocal: Ramon Pla i Jaume Boixadera.

Ha quedat feta la línia telefònica que unirà aquesta vila i Manresa, i donarà comunicació directa amb Barcelona.

L'any passat, s'imposaren 789 girs per valor de pessetes 129.571'65, en aquesta estació telefònica.

Molt aviat s'inaugurarà la nova estació telefònica d'aquesta localitat.

L'administrador de la "Causa Pia de Quer", fundada pel reverent Josep Quer i Anglada, canonge que fou de la insigne Col·legiata de Sant Vicenç Màrtir del Castell de la vila de Cardona, en testament

Aquesta dies es reforçada l'esforç del nostre port, darrera dels carrabiners, col·locant a l'entrada molt grossa per tal d'evitar el desgast produït per la mar de llevant.

CANET DE MAR

Joan Puig i Ferrer a l'Ateneu Obrer

Demà, diumenge, dia 26, a les cinc de la tarda, l'Ateneu Obrer celebra una vetllada teatral a honor del novel·lista i dramaturg Joan Puig i Ferrer.

Es representaran dues obres de l'insigne literat: "El gran Aleix" i "Drama d'humilis", pel quadre escènic de la dita entitat.

Puig i Ferrer donarà una conferència, dissertant sobre el tema: "La casa sense llibres".

Es d'esperar que la sala d'actes de l'Ateneu es vengui aplegada de públic, avid d'escoltar l'autoritzada paraula del nostre novel·lista, i admirar dues de les seves millors produccions escèniques.

SANT PERE DE TORELLO

Mort sentida

El dia 23 d'aquest mes morí en aquesta vila el jove Carles Moles Espuna, corresponent de LA PUBLICITAT.

La seva mort ha estat molt sentida pels seus amics i coneguts, puix que gaudia de moltes simpaties entre els que, com ell ho era, són amics de la literatura i de la premsa catalana.

Rebi la seva esposa i família el nostre més sentit condol.

CARDONA

Noves diverses

Còm tots els anys, s'ha celebrat la festa de Sant Antoni amb gran animació en el veí agregat de La Coromina.

A la reunió general celebrada a la Germanada de Socors Moltos Sant Esteve Proletari, fou nomenada la següent Junta:

President, Magí Allés; vice-president, Ramon Anglés; secretari, Joan Rovira; vice-secretari, Ramon Vilajussana; tresorer, Ramon Estruch; vocal: Ramon Pla i Jaume Boixadera.

Ha quedat feta la línia telefònica que unirà aquesta vila i Manresa, i donarà comunicació directa amb Barcelona.

L'any passat, s'imposaren 789 girs per valor de pessetes 129.571'65, en aquesta estació telefònica.

Molt aviat s'inaugurarà la nova estació telefònica d'aquesta localitat.

L'administrador de la "Causa Pia de Quer", fundada pel reverent Josep Quer i Anglada, canonge que fou de la insigne Col·legiata de Sant Vicenç Màrtir del Castell de la vila de Cardona, en testament

de 30 de juliol de 1787, demana per mitjà de l'edilote que el nostre senyor factor ha mandat publicar a la llibreria "La Fulla Dominical" perquè tols els drets habitants a la dita "Causa Pia" presentin per tot el dia primer de març vinent, a la casa rectoral, el pertinent i oportuna documentació, per tal de confeccionar el repartiment dels drets des dels anys 1923 a 1929.

Es troba completament restablerta de la seva dolença, la mestressa nacional senyorela Clara Rey.

Hq celebrem.

TERRASSA

Conferència

del doctor Serra Hunter

Dijumenge passat tingué lloc al Teatre Principal l'anunciada conferència sobre el tema: "El saber i la vida", a càrrec de l'il·lustre catedràtic de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona, En Jaume Serra Hunter.

Després d'agrair uns mots de presentació del senyor Domènec, de la Múta Cultural, l'entitat organitzadora, el conferenciant descabdellà el tema amb una profunditat i profusió de dades difícils de transcriure i més de ressenyar detalladament en l'espai limitat que disposem.

El senyor Serra féu, en conjunt, una magnífica glossa del saber humà.

Tota la vida de l'home—digué—és una lluita per aquest saber, i d'aquí l'amor que l'home sent per les seves obres i el seu constant esforç que fa de venir cosa viva la matèria morta. És l'home l'únic ésser del món que inventa i crea.

El saber, però, pot ésser en conflicte amb la vida. El saber és per a la vida? La vida és per al saber?

L'infant, a mesura que es descabdella orgànicament, sent una set pel saber. L'home, en els moments de meditació, sent un ròssoc que l'obliga a anar més enllà.

El conferenciant féu l'elogi del coneixement vulgar que serveix de punt d'arrencada cap al coneixement científic.

Digué que un temps es cregué per error que el saber era exclusiu d'una intel·ligència, essent així que cada savi es deu al seu poble; el savi no és una planta exòtica. Per mitjà d'aquesta convivència amb el seu poble, el savi pren possessió de la realitat. Coneixent-se ell mateix, coneix les coses. Coneixent les coses, es coneix el mateix. Així, el saber està caracteritzat per la intenció d'arribar a la realitat que s'obté per mitjà de l'experiència sensible i de l'experiència personal.

Tota forma de vida està en contacte amb el pensament, i el que anomenem sort o dissort no són més que els in-

cidentia que formen la nostra existència.

Explicà bellament la senyora Serra quan comença la intervenció del saber. L'obra de la vida, guiada pel saber, deu superar-se de la mateixa vida.

El saber és una força penetrant que s'interna a la vida amb l'objectiu de superarla. Ell és el gran motor de la vida.

En esmentar les tendències filosòfiques de tot temps, digué que cap home modern ha negat la valor del factor i sentiment religiós, encara que Kant tingué, per damunt de tot, el gust de la ciència i mai mostrà una molt viva inclinació per l'especulació metafísica.

L'il·lustre conferenciant acabà la seva brillant peroració glossant la veritat, que ens condueix a la ciència que dirigeix la vida.

Cal meditar—digué—l'ús que hem de fer d'aquesta ciència, puix que així depèn d'ésser benaurats o malaurats.

L'auditori selecte que assistí a la conferència aplaudí llibrament el conferenciant, qui fou, també, molt felicitat.

ULLDECONA

Conferència agrícola

Dijumenge passat, al local del Sindicat Agrícola d'aquesta vila donà una conferència el senyor Ferran Villard, enginyer de la S. A. Potasses Reunides.

Féu la presentació del conferenciant el doctor Alomar, president de l'esmentada entitat, en breus paraules.

Seguidament el senyor Villard descabdellà el tema: "Fórmula racional de l'adob".

Els concurrents, que ager nombrosos (no tant, però, com correspon a un poble primordially agrícola, com és el nostre), quedaren plenament satisfets de les exposicions del conferenciant, que ens ensenya d'instruir-los en certs aspectes agrícoles els indicà unes fórmules que si les tenen en compte els reportaran bons resultats, molt millors que els que fins ara els reporten les engruats de manera rutilant o fillos del gust particular.

Agraim al senyor Villard i a l'entitat que representa, les felicitats, i e són coneguts a seguir per l'actes, i a nova ocasió de sentir-lo.

DARRERA HORA

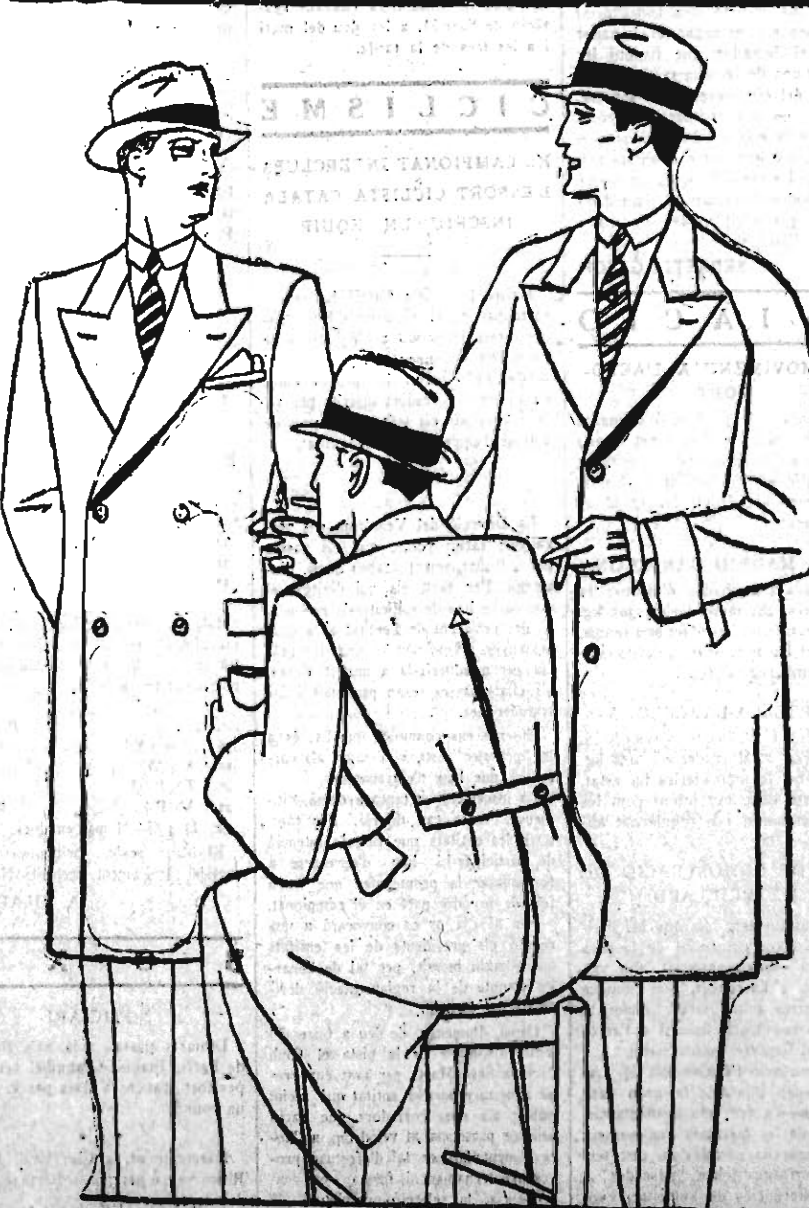
DE BARCELONA

FERIDA D'UNA GUITZA

Ahir a la plaça del Bon-Succés un cavall va donar una guitza a Sabina Alier Anglada, habitant al carrer de Sepúlveda, 64, quart, segona, i li va produir una ferida a la boca, de pronòstic reservat. Va ésser auxiliada al dispensari de les Drassanes.

Casa BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18 i Corts, 611
Telèfon número 15247

GRAN BASAR DE SASTRERIA, CAMISERIA, COBERTERIA, BARRETERIA I GENERES DE PUNT.

SISTEMA NORDAMERICA

El nostre sistema nordamericà consisteix a liquidar tot el que resta de les temporades passades a qualsevol preu, per a així millor renovar completament amb grans corrents totes les mercaderies oferint un formidable assortit d'Abries i Vestits de carrer, esport, luxe, etiqueta i dol, amb gustos de gran clat i tall anglès als preus següents:

VESTITS CONFECCIONATS DE LLANERES, a 20, 30, 40 i 50 pessetes.

VESTITS A LA MODA LLANERES, GRAN NOVETAT, amb BONA CONFECCIO I POLSES, a 40, 50 i 60 ptes. I A PARTIR DE 70 Ptes a 100 ptes. POLSERA SUPERIOR I CONFECCIO EMBELLIDA. PANTALONS CONFECCIONATS, a 5, 10 i 15 pessetes. PANTALONS A LA MODA DE "CORT" I FANTASIA, a 20, 30 i 40 pessetes. En cases d'urgència confeccionem vestits en quatre hores. Unica casa en establiment en el seu parador un bon nombre de models posats en maniquins, com a París i Londres.

SECCIO D'ABRIES

Models Expositiu Wembley, Charleston, Black-Bottom, Beira i Roma. Entre aquest conjunt de models n'hi ha d'extraordinaris, seriosos per a persones discretes, per a viatge i esport, i el tipus corrent, de 25 pessetes a 40, 50, 60, 70 i 100. Els més superiors amb folres de veritable luxe.

A continuació detallam més articles d'altres Seccions de la casa

	Ptes.
Impermeables, des de	2500
Americanos punt, des de	2500
Americanos esport, des de	2500
Trinzeres, des de	2500
Guardapol, des de	2500
Borras, des de	2500
Borras, des de	2500
Abries, des de	2500
Mitjons fantasia, des de	2500
Modadors britànica, des de	2500
Corbates, des de	2500
Lligaments, des de	2500
Cinturons, des de	2500

Obsequiem amb regals cristallins Popul de la Caixa de Pensions per a la Veïdesa i d'Estalvis, amb els quals podreu gratuïtament llibres, diaris, i de poden utilitzar per a les altres operacions de recollida i distribució d'altres suplements.

NOTA: Els que des de fora de Barcelona desitjau servir-vos de la nostra Casa, dirigiu-vos a l'edilote d'oficina, a les 10 hores, i us explicarem tot el que cal saber per a prendre la ruta, amb les instruccions necessàries per a rebre l'enviament en vuit dies.

FUTBOL

SANCIONS ALS JUGADORS DEL BARCELONA QUE JUGAN EN CONTRA L'ESPANYOL

Amb referència a la notícia que apareixia en aquest diari publicant la protesta de la Directiva del Barcelona, sobre que la Directiva del Barcelona adoptaria sancions contra els jugadors que feren l'equip que diuenge va ser batut per l'Español, ahir, en la reunió que celebrà la Junta del Barcelona, es va prendre un acord que consistia en retirar els dobles estímulos que hi havia concedits als jugadors per als partits de Lliga que es juguin en camp contrari.

Aquest acord entrarà en vigor sense perjudici del que pugui resultar per a determinats jugadors de l'equip campió en l'esmentat partit.

L'EQUP DE MADRID QUE JUGARÀ CONTRA EL BARCELONA I ELS DE L'IRUN I L'EUROPA

Segons les nostres referències, el Real Madrid presentarà el següent equip: Vidal; Morera, Quesada; Pats, Esparrac, Josep M. Penya; San Miguel, Lazcano, Rubio, Galé i Luis Olaso.

El de l'Irún hom diu que serà: Oñes, Alza, Anza; Gamborena, René Petit, Maya; Sagarrzu, L. Requejo, Cibriera, Errandonea, Garmendia.

L'equip gracienc, per Florença; Sonja, Alboriza; Obols, Loyola, Garmis; Gironés, Bestit, Clordia, Escrits i Colls.

ACORDS DEL F. C. BARCELONA

Alguns dels acords presos pel Comitè Directiu del F. C. Barcelona en les reunions celebrades els dies 17, 18 i 19 de l'actual són els següents:

1. Adquirir un aparell de diàtermia, previ concurs de pressupostos, per al servei mèdic del camp de Les Corts.

2. Estudiar els diversos requeriments per a desplaçar l'equip que en diferents llocs arriben, per si hi ha manera de coordinar-los i atendre alguna petició.

3. Procedir durant el mes de febrer, aprofitant les obligades sortides de l'equip, al replanteig de l'herba del terreny de joc, aconsellant pels tècnics.

4. Concedir mitja entrada als socis del C. D. Europa per al partit amb el Real Madrid, i obtenir dret recíproc per part d'aquesta darrera societat.

5. Sense perjudici del que pugui resultar per a determinats jugadors, i com a primera providència, examinar les darreres deficiències actuacions de l'equip, retirar els dobles estímulos que hi havia concedits per als partits de Lliga en camp contrari.

MOTORISME

ENCURSO COLLECTIVA DE REGULARITAT I TURISME EN CIRCUIT DESCONEGUT

Han formalitzat l'inscripció per aquesta prova, que el Moto Club de Catalunya organitza per al dia 16 de febrer vinent, els següents concursants:

1. Joaquim Carrasco, motocicleta Royal Enfield, 350 c. c.
2. Josep Gavaldà, automòbil Matheo, 1200 c. c.
3. Miquel Giacomelli, motocicleta New Imperial, 350 c. c.

Els concursants inscrits en aquesta cursa, mitjançant la presentació del rebut d'haver-hi efectuat, rebran el número d'ordre per a la prova, que serà el que els correspongui per l'inscripció, i amb el dit número se'ls facilitarà una tauleta dels promissos que regiran en els diversos recorreguts parcials, per tal de facilitar les operacions de càlcul.

Tant en l'etapa del matí com en la de la tarda s'efectuarà pels concursants de la prova un sorteig secret, d'acord amb el qual serà dotada la sortida als concursants, per la qual cosa han de trobar-se presents al Moto Club de Catalunya i al lloc que es designi per a la sortida en l'etapa de la tarda, amb mitja hora d'anticipació a l'hora oficial senyalada per a començar l'etapa.

Els concursants hauran d'estar disposats per a la seva sortida des de l'hora oficial que en general se senyalat, tant en l'etapa del matí com en la de la tarda, amb el ben entès que el concursant que no estigui amb el seu vehicle disposat en ésser citat pel comissari corresponent, serà penalitzat amb un punt.

Els controls fixos i secrets estaran de servei tot el temps transcorregut entre quinze minuts abans de l'arribada del primer concursant i el temps necessari per a cronometrar el darrer d'aquests, efectuant el recorregut a una velocitat no inferior a cinc quilòmetres per hora, menys el promedi que se li hagi assignat.

Passat aquest marge de temps, tant en l'etapa del matí com en la de la tarda, no s'anotará el pas de cap concursant.

Han estat nomenats comissaris per aquesta prova els senyors Joaquim Dalfau, Miquel Soler i Andreu Bresca.

FEDERACIO MOTOCICLISTA ESPANYOLA

El dia 20 d'aquest mes celebrà reunió la Federació Motociclista Espanyola, que tingué lloc al local social del Moto Club de Catalunya, i es prengueren els següents acords:

1. Que els clubs dependents de cada Representació Jurisdiccional abonin anualment una prorrata, que serà fixada segons la part alíquota que correspongui a cada un en relació

amb la totalitat de la quota que ha d'abonar-se a la Federació Internacional de Clubs Motociclistes.

2. Que la Secretaria de la Federació, que amb caràcter provisional s'havia establert a Barcelona, continuï a la dita població amb igual caràcter, fins que en una vinent reunió s'acordi el que calgui per a més endavant.

3. Que la Junta directiva de la Federació continuï composta pels següents senyors: President, Ricard Ruiz Ferrer; secretari i tesorera, Pau Llorenç Gispert; vocals, president de la Penya Motorista Biscaina (pel sector A); president del Moto Club de Catalunya (pel sector B); president del Moto Club d'Espanya (pel sector C).

4. S'aproven els comptes de la Federació i s'acorda establir un règim de Tresoreria constituït per la Caixa Nacional i les Caixes Jurisdiccionals, i s'establen els ingressos que a cada una haurien de correspondre.

5. S'acorda concedir als clubs adherits a les Representacions Jurisdiccionals una bonificació anual del 20 per 100 sobre l'import total de les llicències dels corredors que són afiliats als dits clubs.

6. Foren examinats els calendaris de proves esportives presentats per les Representacions Jurisdiccionals, i un cop condecit al Moto Club de Catalunya el Campionat d'Espanya en carretera 1930, que afecta a la carretera de sis hores que ha de celebrar-se en 4 de maig, i després de donada la conformitat a les dades incloses en el calendari internacional, que són:

4 de maig: Carrera de sis hores. Moto Club de Catalunya.

8 de juny: Costa de la Rabassada. Penya Rin.

20 de juliol: Circuit de Lasarte. Penya Motorista Biscaina.

30 de març: Carrera en costa Montserrat. Moto Club de Catalunya.

4 de maig: Carrera de sis hores. Campionat d'Espanya. M. C. C.

11 o 18 de maig: Carrera en costa d'Ordunya. Penya Motorista Biscaina.

8 de juny: Carrera en costa la Rabassada. Penya Rin.

15 de juny: Carrera en costa d'Urdulo. P. M. B.

22 a 24 de juny: Volta a Catalunya. M. C. C.

20 juny a 6 juliol: Carrera de dotze hores. Moto Club d'Espanya.

13 de juliol: Carrera en costa de Castrejana. P. M. B.

20 juliol: Carrera en el Circuit de Lasarte. P. M. B.

24 d'agost: Quilòmetre llançat (condicionat). P. M. B.

14 de setembre: Carrera en costa de El Cristo. P. M. B.

24 de setembre: Carrera en costa de l'Exposició. M. C. C.

Proves de caràcter local:

16 de febrer: Prova de regularitat en circuit desconegut. M. C. C.

16 de març: Prova de regularitat. P. M. B.

6 d'abril: Campionat de Biscaina. P. M. B.

20 d'abril: Prova de regularitat en circuit desconegut. P. M. B.

25 de maig: Prova de regularitat a Sant Sebastià. P. M. B.

1 de juny: Prova de regularitat de dotze hores. P. M. B.

Octubre: Prova de regularitat. M. C. C.

Novembre: Prova per equips. M. C. C.

Am referència a la possible subvenció per a la participació d'un equip de corredors espanyols a les carreres del Tourist Trophy, i davant la impossibilitat d'efectuar una selecció per les actuacions en carreres de l'any actual, s'acorda que cada Representació Jurisdiccional cursi a la Secretaria de la Federació una relació dels candidats de la seva jurisdicció, basada en les més recents actuacions dels corredors que es proposin, per tal que a la vista de les dites relacions designi la Federació l'equip que ha d'assistir subvencionat a les carreres del Tourist Trophy anglès.

Es canviaren impressions en relació amb les carreres de "dirt-track", i quedaren definitivament aprovades les regles i tarifes que en principi acordà per a aquestes reunions la Jurisdicció sector B.

HOCKEY

CAMPIONAT DE CATALUNYA

—

Els partits assignats per a demà són:

Primers equips. Primera categoria. A les onze del matí:

Polo-Barcelona; àrbitres, senyors Massip i Aixelà.

T. Gimnàstic-Terrassa; àrbitre, senyor Potos.

Segona categoria, també a les onze:

A. O. Vilanova-Espanyol; àrbitre, senyor Carraglo.

U. E. Horta-Ciència i Art; àrbitre, senyor Jordana.

Segons equips, a les nou:

Espanyol-Terrassa; àrbitre, senyors L. Tusquets.

PILOTA BASCA

AL FRONTÓ NOVENTAT

Brillant aspecte oferí dijous el local del Frontó del carrer de Camp amb ocasió de la partida anunciada entre Juatista I i Gómez, vermells, i el tercer blau-cel constituït per Ramos, Altamira i Gaitia. Tots dos davanters tenien fixada la sortida del quadre 10.

Si bé les primeres pilotes foren perdudes pels components de la parella fins a posar-se el tantejador 3 a 7 blaus, amb un passatger canvi de dinar, ben aviat els dos vermells demostraren que per batrells és necessari posar-los un "tiro" de més categoria que l'esmentat. En efecte, Altamira, en el centre, no desenrotllà cap jugada capaç de fer tronollar la bona harmonia del dueto. Per si això no fos prou, Ramos esguerrà un sens fi d'acabaments i pifia per excés de cobelança moltes vegades la bola. Unicament Gaitia, en el seu lloc de compromís, s'aguantà ferm, encara que naturalment les seves pilotes eren fàcilment recollides per la cistella juratista i convertides aviat en punt vermell. El triomf de Juatista i Gómez va ésser per la respectable diferència de dotze punts.

La segona partida fou jugada per Higinio-Basabe i Sagarrata-Erdosa IV i guanyada pels segons per 40 a 31, gràcies principalment al toc fulminant de Sagarrata. — R.

PARTITS PER A DEMÀ AL MATI AL CLUB BASCONIA

(Frontó Principal Palace)

Primer, a les deu: Concurs social, a "cesta", grup C. — Bernabé i Mustéres, vermells, contra Coma i Alonso, blaus.

Segon, concurs a "cesta", grup B. — Martínez Gil i Artús, vermells, contra germans Escudero, blaus.

Tercer, Campionat social, a pala. — Ubarrechena i Larrinaga, vermells, contra Ifarra i Iñiguez, blaus.

Quart, Campionat Social, a "cesta". — Berrondo i Aris, vermells, contra Giménez i Tintorer, blaus.

AL CLUB MANISTA

(Frontó Amàlio)

Primer, a les deu: Malet i Montón, vermells, contra Remacha i Perles, blaus.

Segon: Rosich i Seguer, vermells, contra Amils i Pastor, blaus.

Tercer: Roca i Quiles, vermells, contra Tena i Argiles, blaus.

Quart: Ribalta i Isidoro, vermells, contra Castillo, Iturbe i Roure, blaus.

AL CLUB BARCELONES

(Frontó Novetats)

A les deu, partit de tercera categoria: Florit i Font, vermells, contra Salvatella i Iriarte, blaus.

A dos quarts d'onze, partit de segona categoria: Duffo i Salada, vermells, contra Costa (T.) i Bo (A.), blaus.

A un quart de dotze, partit infantil: Gabriel i Salsamendi, vermells, contra germans Erdosa, blaus.

A les dotze, partit de primera categoria: Rigau i Bargunyó, vermells, contra Gabriel II i Camps, blaus.

AL CLUB ATANO

(Frontó Sol i Sombra)

Primer, a dos quarts de deu: Muñoz i Cadena, vermells, contra Sobrevalls i Guirau, blaus.

Segon: Lacort i Ibar, vermells, contra Pàges i J. M. Giménez, blaus.

Quart: Germans Almela, vermells, contra Giral i Roca, blaus.

EL CONCURS I CAMPIONAT SOCIAL DEL CLUB BASCONIA

Parells inscrites:

Concurs a "cesta"

Grup A. — J. Bo i Bargunyó, L.

NATACIO

PREMI KAPPEL

La casa Kappel, per mitjà del seu representant en aquesta ciutat, el senyor Soriano, ha fet ofrena al C. N. Barcelona d'una fornada miquina d'escriure de la dita marca, per tal que sigui disputada en concurs entre les nedadores del dia Club durant aquest hivern.

A tal fi la Comissió de natació del C. N. Barcelona, percatada de la importància d'aquest donatiu, ha confeccionat les bases per a aquest concurs i ha fet tota els possibles perquè la competència es mantingui ferma fins a les darreres jornades.

Demà, a les onze del matí, a la piscina de l'Esclullera de Llevant, tindrà lloc la primera jornada d'aquest interessant concurs, el qual, donat l'entusiasme amb què ha estat acceptat per totes les nedadores, promet un fallaguer èxit.

La prova de demà consistirà en 50 metres estil lliure i estarà regida per les següents bases:

Primera. Aquest concurs constarà de tres curses finals amb handicap: una de 50 metres, una altra de 100 i una altra de 200; totes estil lliure.

Segona. Per arribar a finalista de cada una de elles caldrà fer dues eliminatòries prèvies: una amb sostida igual i l'altra amb handicap.

Tercera. La primera es farà en tantes sèries, tirades a la sort, com siguin necessàries, donant el nombre de les inscrites. La segona, d'igual nombre de sèries, però agrupades segons l'ordre de classificació de la primera i amb l'handicap de les diferències de temps aconseguït.

Quarta. Les vencedores de les sèries fins al nombre de sis (és a dir, si hi ha dues sèries, les tres primeres de cada una; si hi ha tres sèries, les dues primeres de cada una, etc.), seran les que aniran a la final.

Cinquena. L'handicap d'aquesta cursa s'establirà segons els temps aconseguïts en la segona eliminatòria.

Sisena. La primera de cada final tindrà tres punts, la segona dos i la tercera un.

Setena. Serà vencedora absoluta del Premi Kappel la que obtingui un major nombre de punts, i que hagi participat en totes tres proves.

Vuitena. Les respectives eliminatòries i final es faran correlativament, és a dir, primer les dels 50 metres,

ESPORTS DE NEU

TROFEU JOAN GALOFRÉ

Els actius elements de la Secció d'Esports de Muntanya del Centre Excursionista Barcelonès anuncien llur pròxima cursa d'esquí fons (social) denominada "Trofeu Joan Galofré", que tindrà lloc el dia 2 de febrer en un circuit que comprendrà les pistes de Font Canaleta i les de Comabella (La Molina).

Aquesta cursa, que té el caire de campionat social, té la importància de disputar-se per primera vegada l'esmentat trofeu que ens remembrarà l'inolvidable excursionista i a la vegada entusiasta propagador de l'esquí en Joan Galofré. Per la seva definitiva adjudicació, caldrà ésser-ne guanyador dos anys seguits o tres d'alters.

Pastilles

Aspaime

GUAREIXEN RADICALMENT LA TOS

PERQUE COMBATEU LES SEVES CAUSES

Catarres, congestions, angines, laringitis, bronquitis, tuberculosi pulmonar, asma i totes les afeccions en general de la gola, bronquis i pulmóns.

Les PASTILLES ASPAIME superen totes les conegudes per la seva composició, que no pot ésser més racional i científica, quant agradable i eficaç per a la seva acció.

Les PASTILLES ASPAIME són les receptades pels mèdics. Les PASTILLES ASPAIME són les preferides pels pacients.

Exigiu sempre les legítimes PASTILLES ASPAIME i no admeteu substitucions interessades d'excusos o falsos resultats.

Les PASTILLES ASPAIME es venen a una PRESENTACIÓ CAPA en les principals farmàcies i drogueries. (Muntre-se al mateix temps gratificant una capa de mostra, molt comoda per portar a la butxaca).

Representants farmacològics del Laboratori SORIANO, Oñate: Carrer del Tor, número 10 - Telèfon 1007 - BARCELONA.

Nota importantíssima. — Per a demostrar i convèncer que els ràpids i satisfactoris resultats per a guarir la TOS, mitjançant les PASTILLES ASPAIME, no són possibles amb les seves similars i que no hi ha actualment d'altres pastilles que puguin superar-les, el Laboratori SORIANO envia gratis una capsa-mostra de "Pastilles Aspaime" als que hi envien al rebre aquest anunci, acompanyat d'un rebre de cinc centims, tot dins d'un sobre tancat amb dos centims.

NATACIO

PREMI KAPPEL

La casa Kappel, per mitjà del seu representant en aquesta ciutat, el senyor Soriano, ha fet ofrena al C. N. Barcelona d'una fornada miquina d'escriure de la dita marca, per tal que sigui disputada en concurs entre les nedadores del dia Club durant aquest hivern.

A tal fi la Comissió de natació del C. N. Barcelona, percatada de la importància d'aquest donatiu, ha confeccionat les bases per a aquest concurs i ha fet tota els possibles perquè la competència es mantingui ferma fins a les darreres jornades.

Demà, a les onze del matí, a la piscina de l'Esclullera de Llevant, tindrà lloc la primera jornada d'aquest interessant concurs, el qual, donat l'entusiasme amb què ha estat acceptat per totes les nedadores, promet un fallaguer èxit.

La prova de demà consistirà en 50 metres estil lliure i estarà regida per les següents bases:

Primera. Aquest concurs constarà de tres curses finals amb handicap: una de 50 metres, una altra de 100 i una altra de 200; totes estil lliure.

Segona. Per arribar a finalista de cada una de elles caldrà fer dues eliminatòries prèvies: una amb sostida igual i l'altra amb handicap.

Tercera. La primera es farà en tantes sèries, tirades a la sort, com siguin necessàries, donant el nombre de les inscrites. La segona, d'igual nombre de sèries, però agrupades segons l'ordre de classificació de la primera i amb l'handicap de les diferències de temps aconseguït.

Quarta. Les vencedores de les sèries fins al nombre de sis (és a dir, si hi ha dues sèries, les tres primeres de cada una; si hi ha tres sèries, les dues primeres de cada una, etc.), seran les que aniran a la final.

Cinquena. L'handicap d'aquesta cursa s'establirà segons els temps aconseguïts en la segona eliminatòria.

Sisena. La primera de cada final tindrà tres punts, la segona dos i la tercera un.

Setena. Serà vencedora absoluta del Premi Kappel la que obtingui un major nombre de punts, i que hagi participat en totes tres proves.

Vuitena. Les respectives eliminatòries i final es faran correlativament, és a dir, primer les dels 50 metres,

COMPOSICIÓ

Succe llei, b. 5 cigs; extracte regalesia, 5 cigs; extracte diacodi, 2 mlig; extracte mentha, 3 mlig; Gomenol, 5 mlig; sucre mentonissat, quantitat suficient per a una pastilla.

La casa Kappel, per mitjà del seu representant en aquesta ciutat, el senyor Soriano, ha fet ofrena al C. N. Barcelona d'una fornada miquina d'escriure de la dita marca, per tal que sigui disputada en concurs entre les nedadores del dia Club durant aquest hivern.

A tal fi la Comissió de natació del C. N. Barcelona, percatada de la importància d'aquest donatiu, ha confeccionat les bases per a aquest concurs i ha fet tota els possibles perquè la competència es mantingui ferma fins a les darreres jornades.

Demà, a les onze del matí, a la piscina de l'Esclullera de Llevant, tindrà lloc la primera jornada d'aquest interessant concurs, el qual, donat l'entusiasme amb què ha estat acceptat per totes les nedadores, promet un fallaguer èxit.

La prova de demà consistirà en 50 metres estil lliure i estarà regida per les següents bases:

Primera. Aquest concurs constarà de tres curses finals amb handicap: una de 50 metres, una altra de 100 i una altra de 200; totes estil lliure.

Segona. Per arribar a finalista de cada una de elles caldrà fer dues eliminatòries prèvies: una amb sostida igual i l'altra amb handicap.

Tercera. La primera es farà en tantes sèries, tirades a la sort, com siguin necessàries, donant el nombre de les inscrites. La segona, d'igual nombre de sèries, però agrupades segons l'ordre de classificació de la primera i amb l'handicap de les diferències de temps aconseguït.

Quarta. Les vencedores de les sèries fins al nombre de sis (és a dir, si hi ha dues sèries, les tres primeres de cada una; si hi ha tres sèries, les dues primeres de cada una, etc.), seran les que aniran a la final.

Cinquena. L'handicap d'aquesta cursa s'establirà segons els temps aconseguïts en la segona eliminatòria.

Sisena. La primera de cada final tindrà tres punts, la segona dos i la tercera un.

Setena. Serà vencedora absoluta del Premi Kappel la que obtingui un major nombre de punts, i que hagi participat en totes tres proves.

Vuitena. Les respectives eliminatòries i final es faran correlativament, és a dir, primer les dels 50 metres,

després les dels 100 i per últim les dels 200.

Novena. En aquest concurs hi poden prendre part totes les nedadores del C. N. Barcelona, sense distinció de categories (excepte feta de les de menys de 14 anys), per a les quals es farà un concurs a part a base de dues finals solament de 50 metres i 66 metres, respectivament, però amb el mateix règim.

Després de demà consistirà en 50 metres estil lliure i estarà regida per les següents bases:

Primera. Aquest concurs constarà de tres curses finals amb handicap: una de 50 metres, una altra de 100 i una altra de 200; totes estil lliure.

Segona. Per arribar a finalista de cada una de elles caldrà fer dues eliminatòries prèvies: una amb sostida igual i l'altra amb handicap.

Tercera. La primera es farà en tantes sèries, tirades a la sort, com siguin necessàries, donant el nombre de les inscrites. La segona, d'igual nombre de sèries, però agrupades segons l'ordre de classificació de la primera i amb l'handicap de les diferències de temps aconseguït.

Quarta. Les vencedores de les sèries fins al nombre de sis (és a dir, si hi ha dues sèries, les tres primeres de cada una; si

EXPOSICIO DE BARCELONA DE 1930

TEATRE TALIA

compañías de YOCOTIL y teatro moderna
Primera actriz: María Nicolau. **Director:** M. Salvat. **Primera actriz:** Violeta López y **Colore:** Pia. **Primera actriz:** G. Sierra y **M. Jiménez Salas**
Avul, discaute, tarda, a les 4'30. **Bu-**
taca pati i para: DE QUI ES EL FILL?
 I EL PARADIS ARTIFICIAL
Nit, a les deu: **PER TORNAR DONA I**
PESSETER l'èxit
LA PRESONERA
Demà, diumenge, tarda, a les quatre.
Nit, a les deu: **LA PRESONERA.** En es-
 tudí:
MAYA

GRAN TEATRE DEL BOSCH
 Rambla del Prat-Pontana - Tel. 70788
 Gran companyia de saracusa J. LLIBONA
 Avui, dissabte, tarda, a les cinc. EN
 TRADUCCIÓ DE L'ESPAÑOL DE 1900. 70-
 LES ALTRES LOCALITATS. 0'60.
 Primer: LA FIESTA DE SAN ANTON.
 Segon: LA TRAGEDIA DEL PIEMONT.
 Tercer: L'ORDRE DE FESTA.
 per celebrar còmic i únic en el seu gènere

RAMPER
 Bon humor i a passar el temps alegre.
 A l'hora, no manquen mai, el gran
RAMPER. ACTUA A LES 6'45.
 Nit, a les 9'45. — Primer:
 EL CONTRABANDO
 Segon: LO QUE PASA LA REINA.
 Tercer: FI DE FESTA:
RAMPER
RAMPER ACTUA A LES 12 NIT.
 Dues diuenes de 1900. 70- 70- 70-
 funcions per la companyia JOSEP LLIBONA
 i comiat de

RAMPER
 Nota: Es desprèn la Comptaduria sense
 augment de preus.

TEATRE NOU
Companyia dramàtica dirigida per
ENRIC BORRAS
Primera actriu: **ENRIQUETA TORRES**
Avui, tarda, a les cinc. El formós
drama de Josep Echegaray:
EL GRAN GALEOTO
Nit, a les deu. L'EXIT MES FORMI-
DABLE DE LA TEMPORADA. El melo-
drama de gran sensació en 5 actes i un
epíleg.
MARIA ANTONIETA
o la Revolució Francesa
TRIOFOM DEL GRAN ACTOR ENRIC BOR-
RAS i de la primera actriu ENRIQUETA
TORRES. FASTUOSA PRESENTACIÓ.
Demà, tarda, EL PROGRAMA MES
GRAN DE L'ANY: LA VIDA ES BURGUE-
SA. Maria Antonieta. La Revolució Fran-
cesa. Nit, repentina interessant: EL

TEATRE GOYA
(Especiatacs Labor)
Cada dia, a les cinc tards i deu nit.
Exiti delirant de
ENRIQUE OTRUBAS i
MERCE LLINOSA
Triomf de
RAMIR MARQUES
(Cançonista americana)
Clamores i craci
JESUS SALVADOR
Balls i danses russos
per
DENIRE ANDREE ~ **CIANE LYL**
RUBI ~ **ROSE** ~ **MILD** i **J. PELLEN**
Intermedis pels graciosos ballasts
MERCEDES i **GUERRA**
Dia 31 les dues
OLGA ORLOVA i **DINA KAMINSKA**
BALLS RUSSOS
de **TEODOR VASILIEV**
mestre del Gran Teatre del Liceu.

C I N E M A S

COLISEUM

Avul, tarda, sessió continua de 4
a 5, repetint-se el programa. Nit,
a les deu en punt:

REVISTA SONORA PARAMOUNT
(Tarda: 4'03 i 6'00. — Nit: 10'03)
Selecció de la revista americana

THE COCCANUTS
(Tarda: 4'15 i 6'21. — Nit: 10'15)

CUATRO PLUMAS
Magna superproducció sonora P-
aramount, per RAY WHITMAN, J.
CHARD AREN, CLIVE BROOCK
i WILLIAM POVEL
(Tarda: 4'47 i 6'53. — Nit: 10'47)

C I N E M A S

COLISEUM

Avul, tarda, sessió continua de 4
a 5, repetint-se el programa. Nit,
a les deu en punt:

REVISTA SONORA PARAMOUNT
(Tarda: 4'03 i 6'00. — Nit: 10'03)
Selecció de la revista americana

THE COCCANUTS
(Tarda: 4'15 i 6'21. — Nit: 10'15)

CUATRO PLUMAS
Magna superproducció sonora P-
aramount, per RAY WHITMAN, J.
CHARD AREN, CLIVE BROOCK
i WILLIAM POVEL
(Tarda: 4'47 i 6'53. — Nit: 10'47)

a las diez en punto:
REVISTA SONORA PARAMOUNT
 (Tarda: 4'03 1'00. — Nit: 10'03)
 Selección de la revista americana
THE COCCANUTS
 (Tarda: 4'15 1'01. — Nit: 10'15)
CUATRO PLUMAS
 Magna superproducción sonora Pa-
 ramount, de PAUL VERAY, RI-
 CHARD ARLEN, CLIVE BROOK
 y WILLIAM POVEL
 (Tarda: 4'47 1'03. — Nit: 10'47)

a las diez en punto:
REVISTA SONORA PARAMOUNT
 (Tarda: 4'03 1'00. — Nit: 10'03)
 Selección de la revista americana
THE COCCANUTS
 (Tarda: 4'15 1'01. — Nit: 10'15)
CUATRO PLUMAS
 Magna superproducción sonora Pa-
 ramount, de PAUL VERAY, RI-
 CHARD ARLEN, CLIVE BROOK
 y WILLIAM POVEL
 (Tarda: 4'47 1'03. — Nit: 10'47)

CONCERTS

Palau Música Catalana
Demà, diumenge, a les cinc de la tarda
FEDERACIO CATALANA D'ESTUDIANTS
CATOLICS
Festes del quinquenni de la seva fundació.
CONCERT EXTRAORDINARI per
PORFEO CATALA
dirigit pel Mestre **MILLET**
Localitats: Unió Musical Espanyola
Passatge de Gràcia, 54 (tel. 13912), de
quatre a set tarda.

EXPORTS

FRONTO NOVETATS
AVUI, DISSABTE, DIA 25
 Tarda, a les 4'15:
SEGON PARTIT
Ortiz - Colaya
 contra
Luolo - Lizarraga
 Nit, a les 10'15:
EXTRAORDINARI PARTIT
Gabriel - Berrondo II
 contra
Ramos - Navarrete

Demà, diumenge, dia 26.
Tarda, a les 4:15:
Primer: GRAN PARTIT.
Segon: QUINIELA
Gabriel, Ramos, Teodoro,
Juaristi I, Teodoro
Tercer:
EXTRAORDINARI PARTIT
Larruscain - Marcelino
contra
Juaristi I - Teodoro

quíndia. Per a aquesta funció no seran
 vàlids els passis de favor.
 Es despatxa a comptaduría sense
 augment de preu.
 Nit, a les 10^h15.
EXTRAORDINARI PARTIT
Eloja I - Berroondo II
 contra
Gurucacaga - Gómez

 Pròxim debut del gran davanter
 ITUARTE.
 Nota: En els primers dies de fe-
 brer debutarà el colós aragones
 LLERMO, que s'ha embarcat a Ma-
 xic el dia 11 de l'actual.

**CAMPIONAT NACIONAL
DE LLIGA**
Primera Divisió
DEMA, DIUMENGE, DIA 26
a les onze del matí
IMPORTANTÍSSIM PARTIT
REAL UNION, D'IRUN
contra
C. D. EUROPA
CAMP DEL GUINARDO
Entrada, 2'30 ptes.
(Inclòs rebarreo Exposició)

PIANOS
 Llegar, dos de pesetas
 al mes. C. SIEGER.
 DRUG. 78 **8**

OBERTURA DEL RECINTE
Dies feiners, a les deu del matí. Dies festius, a les nou del matí

TANCAMENT DEL RECINTE

Dies feiners, a les nou de la nit Dissabtes, vigílies de dies festius
i dies festius, a les deu de la nit

PREUS D'ENTRADA
Dies feiners . . 2'10 ptes. -- Dies festius . . 1'05 ptes.
Dissabtes i vigílies de dies festius, a partir de les 2 de la tarda, 1'05 ptes.

NOTA: En aquests preus va inclòs l'impost de Protecció a la Infància.

Palau Nacional
Obert cada dia, des de les deu
del matí a les quatre de la tarda
Entrada: 1'05 ptes.

Palau de l'Art Modern
Obert des de les deu del mati
fins a les quatre de la tarda.
Entrada gratuita

Poble Espanyol
Obert cada dia, des de les deu
del matí a les nou del vespre.
Dissabtes, vigílies de dies fes-
tius i dies festius, obert fins a
dos quarts de deu de la vetlla.
Entrada ordinària: 1'05 ptes.

Els altres Palaus oberts al públic podran ésser visitats cada dia, de deu a una del matí i de tres a vuit de la tarda.

ENTRADA D'AUTOMOBILS AL RECINTE	
Dies feiners	4 pessetes
Dies festius	2 "

NOTA: Els passis gratuïts d'entrada al recinte són vàlids fins a nou avís.

Palau d'Agricultura i Alimentació
Demà, diumenge, dia 26, a un quart de dotze del matí: **CONCERT**
per la **BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA**, dirigida pel mestre
LAMOTE DE GRIGNON. (Entrada gratuïta)

Palau d'Arts Decoratives i Aplicades
Demà, diumenge, dia 26, a les cinc de la tarda, a l'hall del Palau d'Arts Decoratives, tindrà lloc un: **GRAN CONCERT** per "MUSICA PRO AMORE ARTIS", amb motiu de la tombola benèfica a favor de l'Alberg de Sant Antoni.
(Entrada gratuïta)

D I V E R S O S

SALO EMPORIUM
Aval, a dos quarts d'onze.

Ball benéfice a favor del
DOT DE LA MODISTA

TÍTOL I CINEMA SONOR amb aparell "PHOTOPHONE"
 Avul, les hores 12 i 1/2: El Noi del Foc, "Blanco y Negro", "Sels de l'indro", "sonores", 1 SHOW BOAT, "El Guineu", "Laura i Plante".
PRIMA CINEMA SONOR amb aparell WESTER.
 Avul, sessió continua de 4 a 8, 1 nit, a les 10: HEARST METROTONE, LA MUER LIGERA, per John Gilbert; ESTA ES MI EPOSA, comedia.
KURSAAL
 Avul, a les 4'30 i 9'30. Cinla comica. La ciota FOX BRAZOS VACIOS, R. portatje Verdaguere; EL CAMERAMAN, per Buster Keaton (Pamplines).
L'BO CINEMA
 Avul, a les 4'30 i 9'30. Cinla comica. El NIM LIG LA CASA, per Set Daniel; Revista, LA SENDA DEL 98, per Dolores del Rio i Ralph Forbes.
PATHE PALACE i **EXCELSIOR** i **MIRIA**
 Avul, a les cinc i a les vuit. Cinescenes MODERNAS, per Joan Garrido.
SECRETARIA IDEAL i **Comica** i **Revista** Avul, a les tres i a les quatre.
MONUMENTAL i **COMEDIA** i **Revista** i **IRIS** PARLANT
 Avul, a les tres i a les quatre.
DE EL DIABLO i **COMEDIA** i **Revista** Avul, a les tres i a les quatre.
DIANA i **CORTAL**
 Avul, a les tres i a les quatre.
EL CINEMA ROSA DE MADRID, per Conchita Dorado; la ciota Panamou
 EL ANGEL PECADOR, per Nancy Carroll. Comica, Dibuxos i Revista.
 Avul, a les tres i a les quatre.
EL CINEMA ROSA DE MADRID i **COMEDIA**
 Avul, la ciota UR CASTIGO, EL DESIERTO DE LA SED, per John Gilbert; Comica, Dibuxos i Revista. Al Barcelona, a tres. "Rellojito".

SALO "VENUS SPORT"
Tigre, 27
Avul, dissabte, dia 25, nit. EXTRA-
ORDINARI BALL CONTINU "CASTIS"
A L'ESTIL "BOMBILLA", DE MADRID
ORGANITZAT PER I.A.

PENYA "SI-HOME-NO"
LA SALA ESTARÀ RICAMENT GUARNIDITA
TÍPIC LLOC DE CHURROS I MANGA-
DA. MAGNÍFICA PRESENTACIÓ.
NO HI HAURA RES NI OBSEQUE

L A B O H E M I A
ESPLINDID SALO DE BALL
CARNAVAL DE 1930
Avul. dissabte. PRIMER BALL DE
DISFRESSSES, per al qual estarà l'ampul-
losament guarnit amb esplendides i artís-
ticament guarnit. BANDA ORQUESTRA
Fornit amb les disfresses que més es dis-
tingeixen. Lur disressa
A UN QUART DE ROTZE DE LA NIT

CLINICA MT. ASUERO
Portal de l'Angel, 36. — De 9 a 21.

LIBRES compra - vende
MONTAÑA, C.

REPARACIONES

MAQ. PARA COJER
ERSTADT WENGMANN Y C
RENTAS DEL SUR

Alivi segur per els dolors

Emplastres
Allcock

Marca Àguila

Alivian els dolors al cost
espatlla, cintura, congel
de pit i molts altres.
cel·lent per abdós sexes.
anys d'èxit.

De venda a totes les farmàci
instruccions amb cada emplastr

Agente a Espanya:
J. URIACH I C^a, S. A. - Barcelona

108 BILLET DE 100 FRANCS

o massa grans o massa petites, només escaients al Jove Squeers que devia tenir uns membres molt acomodaticis puix que tot el que arribava li venia que ni fet expressament. El seu cap, sobretot, devia ésser extraordinàriament elàstic, perquè capells i gorres de les dimensions més diverses li esqueien de la mateixa manera.

Enllestida aquesta feina, es van dur a terme unes quantes filçons mal endregades i Squeers es va retirar cap a la seva llar de foc, deixant que Nicolau s'ocupés dels nois a l'aula fredíssima, on fou servit un àpat de pa amb formatge al cap de poc de fer-se fosc.

Hi havia una petita estufa al recó de l'estança més proper al pupitre del mestre, i Nicolau va assegurar-s'hi al costat, amb una gran depressió d'esperit, avergonyit per la consciència de la seva situació, de manera que si la mort li hagués sortit a l'encontre, aleshores gairebé se n'hauria alegrat. La crueltat de què havia estat testimoni involuntari, el capteniment groller i rufianesc de Squeers fins en els seus moments millors, la brutícia de l'indret, les coses que veia i que sentia, tot contribuïa al seu estat d'esperit; però quan va pensar que, fent allò d'auxiliar, semblava verament — per èrista que fos la sèrie de circumstàncies que l'havien dut en aquell pas — participar en un sistema que l'omplia d'indignació i d'angúnia, va fer-se fàstic ell mateix i va tenir un moment la sensació que el record de la seva situació actual havia d'impedir-li, per tots els temps venidors, de tornar a anar amb el cap alt.

Però de moment la seva decisió era presa i el propòsit que s'havia fet la nit precedent va romandre invariànt. Havia escrit a la seva mare i a la seva germana, anunciant la bona fi del seu viatge, dient tan poc de Dotheboys Hall com va poder, i dient-ho amb tot el bon humor que pogué simular. Tenia l'esperança, quedant-se on era, de fer algun bé, allí i tot; de totes maneres, hi havia altres que depenien massa de la bona voluntat del seu oncle perquè Nicolau es pogués permetre d'enutjar-los aleshores.

Un pensament l'amollava més que cap consideració egoista derivada de la seva pròpia situació: el de la destinació probable de la seva germana. El seu oncle l'havia enganyat. «No podia enganyar Kate també i col·locar-la en un lloc on la seva joventut i la seva bellesa li fossin una maledicció pitjor que la lleugesa i la decrepitud? Per a un home engabiat, lligat de peus i mans, aquesta era una idea terrible — però no, va pensar; hi havia la seva mare;

hi havia la miniaturista també — una dona ben senzilla, és veritat, però que vivia al món, i del món. Nicolau es decantava de grat a creure que Ralph Nickleby havia concebut una antipatia personal envers ell. Com que hi havia bones raons perquè li'n tinguésses ell, no li costà gaire d'arribar en aquesta conclusió i provà de persuadir-se que aquell sentiment no passava d'ells dos.

Estant absorbit en aquelles meditacions es trobà de sobte amb el rostre, girat en l'aire, de Smike que estava agenollat davant l'estufa aplegant els trossets de carbó escampats i tornar-los al foc. S'havia aturat per mirar Nicolau de reüll, i quan va veure's observat, es va fer ençà com si temés que li peguessin.

— No cal que em tingueu por — va dir Nicolau bondadosament. — Teniu fred?

— N... n... o.

— Esteu tremolant.

— No tinc fred — replicà Smike de seguida. — Ja hi estic fet.

Era tan evident la seva por d'ofendre, era un minyó tan esverat i esportuguit que Nicolau no va poder retenir una exclamació: — Pobre noi!

Si hagués pegat a l'escarràs, aquest s'hauria escorregut sense dir paraula; però aleshores va esclafir el plor.

— O Déu meu! — va exclamar tapant-se la cara amb les mans plenes de talls i de durícies. — El cor se'm trenca!

— Callem! — va dir Nicolau posant-li la mà a l'espatlla. — Déu us ajudarà. Sigueu home; pels anys, gairebé ja ho sou.

— Pels anys! — exclamà Smike. — Senyor, quants i quants anys! ¡Si n'h'han passat d'ençà que jo era un infant més petit que cap dels que ara hi ha ací! On són tots ells?

— De qui parlen? — inquirí Nicolau, desitjós d'espavilar el pobre beneït i de tornar-lo a la raó. — Digueu-m'ho.

— Dels meus amics — replicà —, de mi mateix, dels meus... ¡oh, com he patit!

— Sempre hi ha esperances — va dir Nicolau; no sabia què dir.

— No — contestà l'altre —, no pas per a mi. ¡Recordeu el noi que va morir-se ací!

— Jo no hi era — va dir Nicolau dolçament. — Però què volem dir!

— Home! — va replicar el minyó, acostant-se més al que l'inter-